

૫૫૦૪

લાખાણી કૃત

હિન્દુસ્તાનની ભૂગોળ વિદ્યા.

(ચોથા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ માટે)

રચી પ્રસિદ્ધ કર્તા

ગુલસીદાસ વિ. જાદવજી લાખાણી.

પ્રથમાવૃત્તિ.

(સર્વ હક સ્વાધિન.)

કરાચી,

“આર્યન પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.”

વિક્રમ સંવત્ ૧૯૫૦ ઈ. સ. ૧૯૬૪.

કિંમત રૂ. ૦-૨-૩ પાઈ.

વિજ્ઞાપિ.

આ પ્રાંતના વિદ્યાર્થીઓને ભૂગોળ વિદ્યા શીખવા માટે અનુકૂળ થઈ પડે તેવાં સાધનની ખોટ જણાયાથી મારા એક મિત્રે મારી ‘એશિયા ખંડની ભૂગોળ વિદ્યા’ જોઈ તેવીજ ઈખારતપર હિન્દુસ્તાનની ભૂગોળ વિદ્યા રચવાને મને સૂચના કરી, જેથી પુરસદના વખતનો લાલ લઈ યથામતિ આ કામ પૂર્ણ કર્યું છે.

આ ભૂગોળ વિદ્યામાં હિન્દુસ્તાનના વેપાર, ઉદ્યોગ, વસુલાત, રેલ્વે, તાર, હિન્દવાસીઓની રીતભાત તથા મોટાં શહેરોનાં વર્ણન આપેલાં છે, જે સિફટીએ મેહેરબાની કરી વિદ્યાર્થીઓને મુખ-પાઠ ન કરાવતાં માત્ર સમજાવવા એવો મારો ઉદ્દેશ છે.

આ કામમાં મને મેહેરબાન માસ્તર વલ્લભરામ દામોદર તરફથી અને મારા ખીજા મિત્રો તરફથી સારો આશ્રય મળ્યો છે, જેથી તેઓનો હું ઘણોજ ઉપકાર માનું છું.

કરાચી,
તા. ૨૦મી જુલાઈ ૧૮૯૪.

(કર્તા.)

ભૂગોળ વિદ્યા.

પૃથ્વીની રચનાના વર્ણનને ભૂગોળ વિદ્યા કહે છે.

ભૂગોળ વિદ્યા શીખવાથી થતા ફાયદા.

આ પૃથ્વી ઉપર પરમેશ્વરે અંધ કેકાણે એકસંરૂપી રચના કરી નથી, પણ જૂદા જૂદા દેશમાં જૂદી જૂદી જાતનાં પ્રાણી અને જૂદી જૂદી જાતની વનસ્પતિ બનાવ્યાં છે તે જાણવાથી ઈશ્વરની અપાર શક્તિ માલમ પડે છે. ખીજું આ પૃથ્વીપર કેટલા દેશ છે, અને તેઓ કયો કયો દિશામાં આવેલા છે, સાંના લોક સુધરેલા છે કે જંગલી, તેઓ કયો ધર્મ પાળે છે, સાંની હવા કેવી છે, સાં કયો કયો વસ્તુનો વધારે પાક થાય છે, સાંનું રાજ્ય અંધારણ કેવા પ્રકારનું છે ને સાંશું શું જોવાનું છે તે અધું આપણે જાણીએછીએ; માટે ધરમા જોડાએદા આખી પૃથ્વીની મુસાફરી કરવાનું મુખ્ય સાધન ભૂગોળ વિદ્યા છે.

પૃથ્વીનો આકાર ગોળ હડા જેવો છે તેનાં પ્રમાણ.

૧. જ્યારે દરિયામાં કિનારા આગળથી વહાણ ચાલવા માંડે છે ત્યારે પ્રથમ તો તેનું તળીડી, પછી સઢ ને છેલ્લીવારે ફૂવાની ટોચ દેખાતી અંધ થાય છે, તેમજ મોટા મેદાનમાં સામેથી કોઈ માણસ આવતું હોય તો પ્રથમ તેની પાછડી, પછી તેનું મોં પછી પેટ ને છેલ્લીવારે પગ દેખાય છે. આ ઉપરથી સાફ માલમ પડે છે કે પૃથ્વી સપાટ નથી. જો સપાટ હોત તે દૂરથી આવનાર માણસનું માથું ને પગ એકજ વખતે દેખાત.

૨. ચંદ્ર ગ્રહણની વખતે પૃથ્વીની છાયા ચંદ્રપર ગોળાકાર પડે છે.

પૃથ્વીની સપાટી.

પાણી ને જમીન મળીને પૃથ્વીની સપાટી બની છે, જે આખી પૃથ્વીના ચાર ભાગ કરીએ તો તેમાંના ત્રણ ભાગ જેટલામાં પાણી ને બાકીનામાં કોરી જમીન છે.

પૃથ્વીના મુખ્ય ભાગ.

પૃથ્વીના બે ગોળાર્ધ છે. પૂર્વ ગોળાર્ધ (જૂની દુનિયા), પશ્ચિમ ગોળાર્ધ (નવી દુનિયા), એ બંને ગોળાર્ધમાં પાંચ ખંડ છે. પૂર્વ ગોળાર્ધમાં એશિયા, યુરોપ, આફ્રિકા ને *ઓશેનીયા. ને પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં અમેરિકા છે.

જમીનના ભાગની વ્યાખ્યાઓ.

જમીનના જે ભાગમાં ઘણા દેશો આવેલા હોય તેને ખંડ કહેછે.

જમીનનો જે ભાગ ચારે બાજુએ પાણીથી વિંટલાયેલો હોય તેને બેટ દ્વીપ અથવા ટાપુ કહેછે.

જમીનનો જે ભાગ ત્રણ બાજુએ પાણીથી વિંટલાયેલો હોય ને તેનો એક ભાગ જમીન સાથે જોડાયેલો હોય તેને દ્વીપકલ્પ કહેછે.

બે મોટા જમીનના ભાગને સાંધનારા સાંકડા જમીનના ભાગને સંયોગીભૂમિ કહેછે.

જમીનની જે આણી લાંબી વધીને સમુદ્રમાં ગયેલી હોય તેને ભૂશીર કહેછે.

ઘણા કંચા ને લાંબા ટેકરાઓને પર્વત કહેછે.

* આનો મોટો ભાગ પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં પણ છે.

જે પર્વતના મથાળામાંથી ધુમાડો, રાખ, ને ઉનો રસ વગેરે પ્રવાહી પદાર્થ નીકળે છે તેને જ્વાળામુખી કહે છે.

સપાટ જમીનના વિશાળ પ્રદેશને મેદાન કહે છે.

પહાડો ઉપર આવેલા પ્રદેશને ઉચ્ચપ્રદેશ કહે છે.

હુગરો કે પર્વતોની વચ્ચેના નીચા પ્રદેશને ખીણ કહે છે.

જમીનનો જે ભાગ ઘણા ગાઢ સુધી સપાટ ને રેતાળ હોય ને ઝાડ પાન કે પાણી જેમાં જવડાં મળે તેને રણ કહે છે.

દરિયાની પાસે આવેલી જમીનને કિનારો કહે છે.

નદી કે દરિયા કાંઠે વેપારના મથકનું જે શહેર કે ગામ હોય ને તેના આસપાસ વહાણ આવજવ કરતાં હોય તેને ખંડર કહે છે.

જે નદીઓની વચ્ચેના પ્રદેશને દુઆખ, ને પાંચ નદીઓની વચ્ચેના પ્રદેશને પંજાબ કહે છે.

પાણીના ભાગની વ્યાખ્યાઓ.

પૃથ્વીના ખારા પાણીના મુખ્ય પાંચ ભાગ થયેલા છે જેમાંના દરેકને મહાસાગર કહે છે. એ પાંચ મહાસાગરનાં નામ-પાસિફિક, આટલાંટિક, હિન્દી, ઉત્તર ને દક્ષિણ મહાસાગર છે.

ખારા પાણીના સૌથી મોટા સમુદાયને મહાસાગર કહે છે.

મહાસાગર કરતાં નાના ખારા પાણીના સમુદાયને સમુદ્ર કહે છે.

સમુદ્રનો જે સાંકડો ભાગ જમીનમાં નીકળી આવ્યો હોય તેને નાળ (ખાડી) કહે છે.

જમીન ઉપર લાંબા ગયેલા સમુદ્રના ઢાંટાને અખાત કહે છે.

અખાતનું મુખ પહોળું થયું હોય તો તેને ઊપસાગર કહે છે.

ચારે બાજુએ જમીનથી વિંટલાયલા પાણીના ભાગને સરોવર કહેછે. પાણીના એ મોટા ભાગને સાંધનારા સાંકડા પાણીના ભાગને સામુદ્ર-કુની કહેછે.

પર્વત કે સરોવરમાંથી મીઠા પાણીનો પ્રવાહ નીકળી ઢળતી જગ્યામાં થઈ સમુદ્ર કે સરોવરને મળે કે રણમાં સમાય તેને નદી કહેછે.

જે જગ્યાએથી નદી નીકળેછે તે જગ્યાને તેનું મૂળ કહેછે.

જે જગ્યાએ નદી સમુદ્રને મળે તે જગ્યાને તેનું મુખ કહેછે.

જે સ્થળે એ નદીઓ ભેગી મળેછે તેને સંયોગ કે સંગમ કહેછે.

ચંદ્ર તથા સૂર્યના આકર્ષણથી સમુદ્રનું પાણી દિવસમાં એ વાર ચડેછે તેને ભરતી ને એવાર ઉતરેછે તેને ઓટ કહેછે.

એશિયા ખંડ.

પૃથ્વીના જે પાંચ મોટા ખંડ કહ્યા તેમાંનો સૌથી મોટો ને જુનો ખંડ એશિયા છે, એ ખંડમાં આવેલા હિન્દુસ્તાન દેશમાં આપણે વસીએ છીએ.

હિન્દુસ્તાન.

હિન્દુસ્તાન—ભારતખંડ, ભારતભૂમી, આર્યાવર્ત, હિન્દ, વગેરે નામથી ઓળખાયછે.

સીમા—ઉત્તરે હિમાલય પર્વતની હાર છે, પૂર્વે બ્રહ્મદેશ તથા બંગાળાનો ઉપસાગર છે, દક્ષિણે હિન્દી મહાસાગર, પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર, અફઘાનિસ્તાન ને બલુચિસ્તાન આવેલા છે.

વિસ્તાર—હિન્દુસ્તાનની લંબાઈ કાશ્મિરથી કન્યાકુમારી સુધી

૧૮૦૦ માઇલ ને પહોળાઈ સિંધથી આસામ સુધી આશરે ૧૮૦૦ માઇલ છે.

કુદરતી ભાગ—હિન્દુસ્તાનના કુદરતી ભાગ ચાર છે.—૧ હિમાલયનો પહાડી પ્રદેશ, ૨ ગંગાનો પ્રદેશ, ૩ સિંધુનો પ્રદેશ ને ૪ દક્ષિણ.

આકાર—હિન્દુસ્તાન એ એક ત્રિકોણાકાર દેશ છે.

ભૂમીર—દ્વારકા (જગતપોષ્ટ) કાઠિયાવાડમાં છે, દીવ કાઠિયાવાડની દક્ષિણે છે, રામાસ પોષ્ટ ગોવા પાસે છે, કન્યાકુમારી છેક દક્ષિણે છે, કાશ્મીર અગ્નિ કોણમાં છે, પામીરાસ મહાનદીના મુખ પાસે છે, નીચેસ અલ્બદેશની નૈઋત્યે છે, માંજ સિંધમાં છે.

કિનારો—હિન્દુસ્તાનના કિનારાની લંબાઈ ૪૦૦૦ માઇલ છે ને ઠારવાટ થોડાં છે.

અખાત—કચ્છનો ને ખંભાતનો અખાત પશ્ચિમ કિનારે છે, મનારનો અખાત હિન્દુસ્તાન ને લંકાની વચ્ચે છે, પામ્યનની ખાડી હિન્દુસ્તાન ને લંકાની વચ્ચે છે, માર્ગ્યાનનો અખાત અલ્બદેશની દક્ષિણે છે.

સામુદ્રધુની—પાકની સામુદ્રધુની હિન્દુસ્તાન ને લંકાની વચ્ચે છે, મનારની સામુદ્રધુની મનાર એટ ને લંકાની વચ્ચે છે.

દ્વીપો—લક્ષદીવ ને માલદીવ નૈઋત્યે છે, લંકા દક્ષિણે છે, રામેશ્વર હિન્દુસ્તાન ને લંકાની વચ્ચે છે, આન્દમાન, નીકોબાર, રામરી, ચેદુઆ ને સેંડોવે વગેરે એટા ખંગાળાના ઉપસાગરમાં છે, મરગ્વી એટનું ટોળું અલ્બદેશની પશ્ચિમે છે, શાહપુરી, સાટી, વસઈ ને ધારાપુરી વગેરે એટા મુંબઈની પાસે છે.

દ્વીપકલ્પ—હિન્દુસ્તાન દેશજ પોતે એક મોટો દ્વીપકલ્પ છે, તેમાં કાઠિયાવાડ મુખ્ય દ્વીપકલ્પ છે.

પર્વતો—હિમાલય (હિમ—ઘરફ + આત્રય—જગ્યા) દુનિયામાં સૌથી ઉંચો પર્વત ઉત્તરે છે, એનાં મુખ્ય શિખરો—એવરેસ્ટ (ગૌરીશંકર) એની ઉંચાઈ આશરે સાડાપાંચ માર્દલ છે, ૨ કુન્ચીનગંગા, ૩ ધવલગીરી, ૪ કૈલાસ, વગેરે છે. જમ્નોત્રી ગારવાલમાં છે, શીવાલીક ગંગા તે બીઆસની વચ્ચે છે, સુલેમાન હિન્દુસ્તાનને અફઘાનિસ્તાનથી જુદો પાડે છે, એનું મુખ્ય શિખર તપ્તી સુલેમાન છે; હાલા સિંધને બલુચિસ્તાનથી છુટ્ટું પાડે છે; અરવલી ગંગા તે સિંધુના પ્રદેશની વચ્ચે છે એનું મુખ્ય શિખર આપ્પ છે; વિંધ્યાચળ નગદાની ઉત્તરે છે, કેમોર વિંધ્યાચળ પાસે છે, સાતપૂડા પર્વતની હાર નર્મદા તે તાપીની વચ્ચે છે; ગીરનાર કાદિયાવાડમાં છે, સહ્યાદ્રિ (પશ્ચિમ ઘાટ) પશ્ચિમ કિનારે છે; પૂર્વઘાટ પૂર્વ કિનારે છે; નીલગીરી પશ્ચિમઘાટ તે પૂર્વઘાટને જોડે છે.

રણ—થરપારકરનું રણ સિંધની પૂર્વે છે, કચ્છનું રણ કચ્છમાં છે.

ઉચ્ચ પ્રદેશ—દક્ષિણનો ઉચ્ચ પ્રદેશ તે માળવાનો ઉચ્ચ પ્રદેશ.

મેદાન—ગંગાનું મેદાન તે સિંધુનું મેદાન.

નદીઓ.

વિંધ્યા પર્વતની ઉત્તરના પ્રદેશમાં ત્રણ મુખ્ય નદીઓ છે.

૧ **અલપુત્રા હિમાલયના માનસરોવરમાંથી નીકળી આસામ ને બંગાળામાં થઈ ૧૮૦૦ માઇલ વહી બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડે છે.** એનાં સાંપુ, ડીહોંગ, કોનાઈ, મેઝના તે સર્મા વગેરે નામ છે, તેપર મુખ્ય શહેરો—ગૌહતી, ઢાક્ષા, રંગમતી ને જમાલપુર છે.

૨ **ગંગા—મુખ્ય શાખાઓ—જમના, ગોઆ, સોણ, ગોમતી, લાગીરથી, અલકનંદા, રામગંગા, કુસી, ગંડકી, ચંબલ ને બેટવા વગેરે હિમા-**

લયના ગંગોત્રી શિખરમાંથી નીકળી વાયવ્ય પ્રાંત, બહાર ને
જંગાળમાં થઈ ૧૫૬૦ માઇલ વહી જંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે
તે પર હરિદ્વાર, ફરકાબાદ, કાનપુર, અલ્હાબાદ, મીરજપુર,
(જમણે કાંટે) બનારસ (ડાબે), ગાઝપુર, બકસર, દીનાપુર,
પાટણા, મોંગીર, ભાવલપુર, રાજમહાલ, મુર્શીદાબાદ, હુમલી
(જમણે કાંટે) વગેરે છે.

૩ સિંધુ-હિન્દુસ્તાનમાં સૌથી લાંબી નદી હિમાલયના ઉત્તર ભાગમાંથી
નીકળી કાશિમર, પંજબ ને સિંધમાં થઈ ૧૮૦૦ માઇલ વહી
અરબી સમુદ્રમાં પડેછે. તે પર મુખ્ય શહેરો-અટક, (ડાબે) કલાબાગ,
ડરાહરમાલખાન, ડરાગાઝખાન, મીથનકોટ સફર (જમણે),
રોહડી (ડાબે), લારખાના (જમણે), હુદરાબાદ (ડાબે), કોટલી (જમણે),
વગેરે છે. એની મુખ્ય શાખાઓ-સતલજ, બીઆસ, રાવી,
ચીનાબ ને જલમ, પંજનદ આગળ તેને મળેછે.

૪ ગોદાવરી-સલાદ્રિ પર્વતમાંથી નીકળી મહારાષ્ટ્ર, નિગ્ગમનું રાજ
ને ઉત્તર સરકારના પ્રાંતોમાં થઈ ૮૦૦ માઇલ વહી જંગાળના
ઉપસાગરમાં પડેછે. તે પર નાશિક, પેંઠણ, રાજમહેન્દ્રી ને યાતન
વગેરે છે.

૫ નર્મદા-સાતપૂડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્ય પ્રાંત, ભોપાળ,
હોલ્કરના રાજ્ય તથા ગૂજરાતમાં થઈ ૮૦૦ માઇલ વહી જંગાળના
આખાતને મળેછે. તે પર-જમલપુર, હુસંગાબાદ, નિયાડ, મંડોજેશ્વર,
ચાણોદ, કન્યાગા, નાંદોદ ને ભરૂચ વગેરે છે.

૬ કૃષ્ણા-સલાદ્રિ પર્વતમાંથી નીકળી મહારાષ્ટ્ર, નિગ્ગમ ને ઉત્તર

સરકાર પ્રાંતમાં થઈ ૮૦૦ માઇલ વહી જંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે. તેની મુખ્ય શાખાઓ હીમા, તુંગબદ્રા, નીરા, સીના, વગેરે છે; તેપર-કન્હાડ ને મહલીપટ્ટણ વગેરે છે.

૭ મહાનદી-મધ્યપ્રાંતોમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંતો ને ઓરિસામાં થઈ ૫૨૦ માઇલ વહી જંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે. તેપર-સંબલપુર ને કટક છે.

૮ કાવેરી-સહ્યાદ્રિ પર્વતમાંથી નીકળી મ્હેસુર ને કર્ણાટકમાં થઈ ૪૭૦ માઇલ વહી જંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે. તે પર-શ્રીરંગ-પટ્ટણ ત્રીચીનાપલી ને ત્રાંકવીઆર વગેરે છે.

૯ તાપી-સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંતો, ખાનદેશ ને ગુજરાતમાં થઈ ૪૦૦ માઇલ વહી જંભાતના અખાતમાં પડેછે. તે પર-ધુરહાનપુર, રાંદેર ને સુરત વગેરે શહેરો છે.

૧૦ જમના-હિમાલયના જમ્નોત્રી શિખરમાંથી નીકળી વાયવ્યપ્રાંતોમાં વહી અલ્હાબાદ, આગળ ગંગાને મળેછે. તે પર-શાહરાનપુર, કર્નાલ, પાણીપત, દિલ્હી, મથુરા, આગ્રા વગેરે શહેરો છે.

૧૧ ધરાવતી-હિમાલય પર્વતમાંથી નીકળી માર્ઠાખાનના અખાતમાં પડેછે. તે પર-પ્રોમ, વસાઈ, ને રંગુન વગેરે શહેરો છે.

૧૨ લુણી-અરવલી પર્વતમાંથી નીકળી કચ્છના રણમાં થઈ અરબી સમુદ્રમાં પડેછે.

૧૩ મહી-માળવાના ડુંગરમાંથી નીકળી માળવા ને ગુજરાતમાં વહી જંભાતના અખાતમાં પડેછે.

૧૪ સાબરમતી-ઢેબરસરોવરમાંથી નીકળી ગુજરાતમાં વહી જંભાતના અખાતમાં પડેછે.

સરોવર—માનસખલ, દલ, ને વૂલર કારિમરમાં છે, મંચર સિંધમાં છે, ચીલકા ને પુલીકટ પૂર્વ કિનારે છે, કોલર ગોદાવરી ને કૃષ્ણાની વચ્ચે છે, દેવર ને સાંચર રંગપૂતસંસ્થાનમાં છે, લુણાર વરાડ પ્રાંતમાં છે.

પવિત્ર નદીઓ—મુખ્ય પવિત્ર નદીઓ ચાર છે. ૧ તાપી સ્મરણ (તાપી નદીનું સ્મરણ કરવાથી), ૨ રેવા દર્શને (રેવા નદીનાં દર્શન કરવાથી), ૩ જમના પાને (જમના નદીનું જળ પીવાથી) ૪ ગંગા સ્નાને (ગંગા નદીમાં નહાવાથી) પાપની મુક્તિ થાય છે, એમ કહેવાય છે. એસિવાય ગોમતી, સરસ્વતી ગોદાવરી ત્રવેણી વગેરે પવિત્ર નદીઓ છે.

હવા—હિન્દુસ્તાનનો આશરે અર્ધ ભાગ ઉષ્ણકટિબંધમાં છે. ઉચ્ચપ્રદેશ સિવાયના દેશોની હવા ગરમ છે, શિયાળો, ઉનાળો ને ચોમાસુ એ ત્રણ મોસમ છે.

ખનિજ પેદાશ—લોહું ઘણું નીકળેછે, કોયલા જંગાળા ને મધ્ય પ્રાંતોમાંથી નીકળેછે, સિંધવ ખંજનખમાંથી નીકળેછે, સુરોખાર, ત્રાંચુ, સોનું વગેરે થોડાં નીકળેછે. હિન્દુસ્તાન ઘણો વખત થયાં હીરા સાફ પ્રાપ્ત છે.

વનસ્પતિ વગેરે—ચોખ્ખા ઘણું કરીને જંગાળામાં ને કિનારાપરના દેશોમાં વધાય છે. યાજરી, જુવાર ને કપાસ મધ્યના દેશોમાં પાકેછે, તેજનનો (હળદર, તજ, લવીંગ, મરી, એળચી) દક્ષિણમાં ઉગેછે, ઘઉં ઉત્તરમાં ઘણું પાકેછે, શેરડી, તમાકુ, કેરી ને બીજા ધણ તથા પુલો ઘણું ઠેકાણે ઉગેછે, અપ્રીણ માળવા ખલાર ને ગુજરાતમાં પાકેછે, ચાહ આસામ ને હિમાલયની આસપાસના દેશોમાં વધાયછે, કાશી (પુન) સહ્યાદ્રિ પર્વતપર ઉગેછે, જંગલોમાં સાગનાં લાકડાં થાય છે.

પ્રાણી—મેઘાં, બકરાં, બેસો, ગાયો, ફૂતરાં, ઊંટ એ મુખ્ય પાળવાનાં પ્રાણી છે, હાથી, વાઘ, સિંહ, રીંછ, ઘણી જાતના વાંદરા ને હરણ જંગલોમાં પુષ્કળ હોયછે, સિંહ ગૂજરાતના જંગલોમાં ને ગીરનાર પર્વત પાસે વસેછે, જંગલી ગધેડા સિંધમાં થાય છે, ગેંડા પૂર્વમાં થાયછે.

વસ્તી—૨૮,૭૧,૭૯,૭૧૫ છે, હિન્દુસ્તાનમાં ઘણી જાતનાં માણસો વસેછે જેઓની ભાષા, ખોશાક ને રીતભાત કેવળ જૂદાં છે.

ચાલ—બંગાળી (બામુ) ઠીંગણા, કમળેર ને ગાયલા છે તોપણ તેઓ ચતુર ને મેહેનતુ છે. સિંધ ને ઘોડી ઉતરતી જાતનાં માણસો કંચા કદાવર, લડવૈયા ને શરા છે. દક્ષિણની જાતોમાંથી તામિલ ઉદ્યોગી ને સાહસિક છે, હિન્દુઓ ગરીબ, સભ્ય ને પોતાના કુટુંબપર માયા રાખનાર છે, તેઓ નાહિંમત ને અદાલતમાં જવાના ઘણા શોખીન છે; લગ્નમાં અમર્યાબરચ કરવાથી ઘણા તો ગરીબજ રહેછે. તેઓ બાળલગ્ન કરેછે જેથી ઘણી ખરાબી થાય છે સ્ત્રીઓને અજ્ઞાન રાખવામાં આવેછે પણ ઘણા સમજી ને સુધરેલા લોકમાં સ્ત્રી કેળવણીનો વિચાર પ્રસસ્તો જાયછે. જ્યાંસુધી બધી સ્ત્રીઓ ભણશે નહીં ત્યાં સુધી હિન્દવાસીઓ પુરેપુરા સુધરેલા ને સુખી નહીં થાય. જાતિબંધન એટલું જગજ છે કે તેથી સુધારા ને કેળવણીમાં ઘણો અટકાવ થાયછે.

ભાષા—હિન્દુસ્તાનમાં આશરે એકસો બોલીઓ બોલાય છે, તેમાં મુખ્ય ભાષા—સંસ્કૃત, દ્રાવિડ ને અહીં એ ત્રણ છે. સંસ્કૃત ભાષા વાંકું કરીને ઉત્તર હિન્દુસ્તાનમાં બોલાયછે; જેમાંથી બંગાળી, ઉર્દુ, હિન્દી, ઉર્દુ, પંજાબી, સિંધી, ગૂજરાતી ને મરાઠી બોલીઓ નીકળી છે. દ્રાવિડ ભાષા મદ્રાસ ઈલાકામાં બોલાય છે, જેમાંથી—તામિલ, કાનડી, મલાયલમ,

તેલંગી, મલબારી ને ગોંડી બોલીઓ નીકળી છે. બ્રહ્મી ભાષા ઇશાન કાશ્યમાં બોલાયછે. એ સિવાય પરદેશી (યુરોપિઅન), ફ્રેંચ, પોર્તુગીઝ, અંગ્રેજી, ગ્રીક વગેરે ભાષા બોલાયછે.

વેપાર—હિન્દુસ્તાનનો પરદેશ સાથે દર વરસે ૧૮૫ કરોડ રૂપિયાનો વેપાર ચાલેછે.

આયાત—સુતરાઉ ને ગરમ કાપડ, ધાતુ, સંઝા, ખજનો, મદીરા, રેશમ તથા રેશમી કાપડ, કોયલા, તેલ, ચીની વાસણ તથા બીજી ઘણી જાતનો વિલાયતી સામાન.

નિકાસ—કપાસ, ઉન, અનાજ, અરીણ, દિવેલીઓ, સણ, ગામડાં, હાડકાં, ગળી, ચાહ, રેશમ સિંધવ, વગેરે. અરીણ ચીન મોકલવામાં આવેછે બીજી બધી જાણસો ધાતું કરીને ઇંગ્લાંડ મોકલવામાં આવેછે.

ધર્મ—વેદ, શૈવ (શિવ), વૈષ્ણવ, રામાનુજ, જૈન, સિખ, મુસલમાની, ખ્રિસ્તી અને જરથોસ્તી વગેરે છે.

આગગાડીઓ—હિન્દુસ્તાનના મોટાં (મુખ્ય) શહેરો આગગાડીથી એકબીજા સાથે જોડાઈ ગયાં છે. આશરે ૧૭૦૦૦ માઇલમાં આગગાડી ચાલેછે, ને ૩૦૦૦ માઇલમાં બંધાય છે. હિન્દુસ્તાનની મુખ્ય આગગાડીઓ નાર્થ વેસ્ટર્ન રેલ્વે, રાજપૂતાના ને માળવા રેલ્વે, બ્રામ્મો અરોડા રેલ્વે, દક્ષિણ મરાઠા રેલ્વે, મસ્ટઇન્ડિઅન સ્ટેટ રેલ્વે, ગ્રેટ ઇન્ડિઅન પેનીનસુલા રેલ્વે, મધ્યહિંદ રેલ્વે, અયોધ્યા ને રેહિલખંડ રેલ્વે, પૂર્વ બંગાળા રેલ્વે, નિળમ રેલ્વે, ભાવનગર, ગોંડલ ને પોરબંદર રેલ્વે, એ સિવાય બીજી ઘણી રેલ્વે લાઇનો છે.

તાર—હિન્દુસ્તાનમાં આશરે ૩૫૦૦૦ માઇલમાં તારના રસ્તા છે. હિન્દુસ્તાનથી ઇંગ્લાંડ ૧ કલાકમાં તાર મારફતે સંદેશ પહોંચે છે.

વસુલાત—રેલ્વેની ઉપજ મળીને હિન્દુસ્તાનની વાર્ષિક વસુલાત ૮૦ કરોડ રૂપિયાની છે, પણ હાલ આયાત માલ પર જકાત પડવાથી ઉપજમાં વધારો થશે.

હિન્દુસ્તાન માંહેલા ૧૮ વિભાગોનાં નામો ત્યાં રહેતા અંગ્રેજ અધિકારીઓના હોદ્દા તથા રાજધાનીનાં શહેરોનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે:—

વિભાગનાં નામ.	અધિકારીનો હોદ્દો.	રાજધાનીનું શહેર.
૧ બંગાળા ઈલાકો	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર	કલકત્તા.
૨ આસામ	ચીફ કમિશ્નર	ગૌહતી.
૩ વાયવ્ય પ્રાંતો	લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર	અલ્હાબાદ.
૪ અયોધ્યા	"	લખનૌર.
૫ પંજાબ	"	લાહૌર.
૬ રજપૂતરાંસ્થાનો	રેસિડન્ટ	આણ (સીરોહી).
૭ મધ્ય હિન્દ એજન્સી	"	ઇંદોર.
૮ મધ્ય પ્રાંતો	ચીફ કમિશ્નર	નાગપુર.
૯ નિળમનું રાજ્ય	રેસિડન્ટ	હિદરાબાદ.
૧૦ વરાડ	ચીફ કમિશ્નર	અકોલા.
૧૧ મુંબઈ ઈલાકો	ગવર્નર સાહેબ.	કુંબઈ
૧૨ મદ્રાસ ઈલાકો	"	મદ્રાસ.
૧૩ મહેસૂર	ચીફ કમિશ્નર	બેંગલોર.
૧૪ કુર્ગ	"	મરકરા
૧૫ નેપાળ	સ્વતંત્ર રાજ	ખટમંડુ

૧૬ ભૂતાન	„	ટાસીરચુડન.
૧૭ કૈચ સંસ્થાનો	ગવરનર સાહેબ	ચૌંદશેરી.
૧૮ પોહુગીઝ સંસ્થાનો	„	ગોવા.

બંગાળા ઈલાકો.

સીમા—ઉત્તરે તેપાળ, સિકીમ ને આસામ પ્રાંત, પૂર્વે મણિપુર અલ્લદેશ ને આરાકાનના હુંગરો છે, દક્ષિણે બંગાળાનો ઉપસાગર ને મદ્રાસ ઈલાકો, પશ્ચિમે મધ્યપ્રાંતો, રૈવા ને વાયવ્ય પ્રાંતો.

વિભાગો—આ ઇલાકાના મુખ્ય ચાર ભાગ થયેલા છે.—૧ શુદ્ધ બંગાળા, ૨ ઓરિસા (ઓદિઆ), ૩ બહાર, ૪ છોટાનાગપુર.

ક્ષેત્રફળ—દેશી રાજ્ય મળીને આ ઈલાકાનું ક્ષેત્રફળ ૧,૯૦,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વસ્તી—૭ કરોડ માણસોની છે. અહીંનાં માણસોને બંગાળી (બાબુ) કહેછે, તેઓ અંગ્રેજી શીખવામાં આગેવાન છે.

પર્વત—હિમાલય છે. **સરોવર**—ચીલ્કા.

નદીઓ—ગંગા, જમના, ગોઆ, સોણ, કુસી, ભાગીરથી (હુગલી), અલ્લપુત્રા, દામોદરા, મહાનદી, વૈતરણી ને સુવર્ણરેખા.

અખાત—બંગાળાનો ઉપસાગર ને બાલાસોરનો અખાત.

ભાષા—બંગાળી, હિન્દી ને ઉર્દુ.

વસુલાત—૨૦ કરોડ રૂપિયા છે.

પેદાશ—હિન્દુસ્તાનમાં આ ઈલાકો સૌથી વિશાળ ને રસાળ છે, અહીં ચોખા ધણા પાકેછે, સરસી, ખાંડ, ગળી, સણ, તમાકુ વગેરે ધણા

પાકે છે. રેશમી તથા સુતરાઉ કાપડ ને ગલ્લમત્ત પણ વણાય છે.

વેપાર—આ ઇલાકાનો પરદેશ સાથે દર વરસે ૬૦ કરોડ રૂપિયાનો વેપાર ચાલે છે.

આયાત—સુતરાઉ, ગરમ ને રેશમી કાપડ, ધાતુ, સંઘા, મદીરા, કોયલા તથા પરચુરણ સામાન.

નિકાસ—અરીણ, સણ, અનાજ, દિવેલીઆ, કપાસ, ને ડાં વગેરે.

મોટાં શહેરો—કત્તકતા, ખાટણ, હૈરા, હાકા, દારજીલીંગ, ચંદ્રનગર ને કટક વગેરે.

વિશેષ વર્ણન—ખંગાળામાં આગળ નવાખનું રાજ્ય હતું.

શુદ્ધ ખંગાળા.

સીમા—ઉત્તરે નેપાળ ને ભૂતાન, પૂર્વે આસામ ને અસમ દેશ, દક્ષિણે ખંગાળાનો ઉપસાગર, પશ્ચિમે બંહાર.

શહેરો—કત્તકતા, હિન્દુસ્તાનની ગાદીની જગ્યા ને મોટું વેપારનું બંદર હુગલી નદીપર છે. તે પેહેલાં નાનું ગામડું હતું, લાંની ઈમારતો ઘણી સારી છે તેથી તેને કોઇકોઇ વાર મહેલાતનું નગર કહે છે. નુદીઆ ભાગીરથીપર અગાઉ સંસ્કૃતશાળા સાર પ્રખ્યાત હતું. પ્લાસી હુગલીપર છે અહીં કલાઇવે ૧૭૫૭માં નવાબ સુરાજ્જદૌલાને હરાવી આ ફળદ્રુપ દેશ હિન્દી સરકારને જીતી આપ્યો. મુર્શીદાબાદ ભાગીરથી પર છે, એ અગાઉ નવાબની રાજધાની હતું. કાસીમખાનર મુર્શીદાબાદની પાસે અગાઉ રેશમી કાપડ સાર પ્રખ્યાત હતું. દારજીલીંગ ઉત્તરમાં છે, અહીં

હીડી હવાને લીધે યુરોપિયનો ઉનાળામાં અહીં રહેવાણું કરે છે. હાપ્પા બ્રહ્મપુત્રાપર મલમલ ને સાચુ સાર પ્રખ્યાત છે. ચીતાગાંગ ચીતાગાંગ નદી ઉપર છે, આ બંદરમાં મોટાં વહાણો અંધાય છે, લાં ડાંગર તથા સાગનાં લાકડાંનો વેપાર થણો આવે છે. હુગલી હુગલી નદીપર છે, કલકત્તે આવ્યા અગાઉ અંગ્રેજોની અહીં કોઠી હતી. બર્દવાન હુગલીની ઉત્તરે છે, અહીં રાગ્ગ રહે છે. ચીન્સુરા હુગલી પર છે, આ શહેર અગાઉ ડચને તામે હતું. ચાંદ્રનગર ચીન્સુરાની દક્ષિણે રેલવે તામે છે. હૌરા કલકત્તા પાસે દલાકામાં મોટું રેલ્વે સ્ટેશન છે. એ સિવાય રાજમહાલ, શ્રીરામપુર, કૃષ્ણનગર, બહેરામપુર, ફરિદપુર, સીરાજગંજ વગેરે છે; એ સિવાય રાણીગંજમાં કોચવાની ખાણો છે.

ઓદિશા પ્રાંત.

આ પ્રાંત બંગાળના કિનારાપર છે ને તે લંકા જેવડો મોટો છે.

નદીઓ—મહા, બ્રાહ્મણી, વૈતરણી ને સુવર્ણરેખા.

પેદાશ—ચોખા થણા પાકે છે ને મોઢાની ખાણો કાંકરોઈ કેકાણું છે.

શહેરો—કટક મહાનદીપર છે, બાલાસોર ઉત્તરમાં છે, જગન્નાથ (પુરી) બલરાનું કેકાણું અહીં જગદીશનું મંદીર છે.

બહાર.

આ પ્રાંત બંગાળ ને વાયવ્ય પ્રાંતોની વચ્ચે છે.

નદીઓ—ગંગા, શોણ, ગંડકા, કુસી ને ગોઆ.

શહેરો—પાટણા, (મૂળ નામ પાટલીપુત્ર) ગંગા પર, અહીં રેશમી કાપડ થણુય છે તથા અરીણુ પાકે છે. ગંગા પાટણાની દક્ષિણે તીર્થનું કેકાણું છે; અહીં હિન્દુઓ શ્રાદ્ધ કરવા આવે છે. ભાગલપુર ગંગાપર છે.

એ સિવાય મોંગીર, દીનાપુર, દરભંગા બખસર વગેરે નાનાં શહેરો છે.

છોટા નાગપુર.

આ પહાડી પ્રાંત બહાર ને મધ્યપ્રાંતોની વચ્ચે છે.

શહેરો—રાંચી ને હુનરીયાગ છે.

બંગાળા ઈલાકાના દેશી રાજ્યો.

સિક્રીમ, કુચબહાર, ટીપરા, દરભંગા, મણીપુર ને લુશર્ઈ વગેરે છે.

આસામ પ્રાંત.

નદી—બ્રહ્મપુત્રા.

પર્વત—નાગા, જીંટીઆ, ગારો, ખાશ્યા વગેરે છે.

પેદાશ—કોયલા, લોહું, ચુનો, રબર, રેશમ વગેરે. હિન્દુસ્તાનમાં પહેલવહેલી ચાલ અહીં વવાણી હતી. અહીંની ભેંસો વખણાય છે.

શહેરો—ગોહતી કામરૂપમાં છે, સીલહટ, કાયર, સીલચર, ડીબ્રોગઢ વગેરે નાનાં શહેરો છે.

વાયવ્ય પ્રાંતો.

સીમા—ઉતરે હિમાલય, અયોધ્યા, ને નેપાળ પૂર્વે બહાર, દક્ષિણે રેવા, બુન્દેલખંડ ને ગ્વાલિયર, પશ્ચિમે રજપૂતસંસ્થાનો ને પંજાબ.

વિભાગો—આ પ્રાંતના ૭ પોલિટિકલ વિભાગો થયેલા છે. મધ્યે અલ્હાબાદ ને ઝાંસી; પૂર્વે બનારસ ને ગોરખપુર; પશ્ચિમે આગ્રા ને મીરત; ગંગાની ઈશાને રોહિલખંડ ને કમાઉન.

ક્ષેત્રફળ—૮૨,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વંસ્તી—૩૪,૦૦,૦૦૦ માણસની છે, અહીં હિન્દી ને ઉર્દુ બોલીઓ બોલાય છે.

પર્વતો—હિમાલય ને શીવાલીક.

નદીઓ—મુખ્ય નદી ગંગા છે; એ સિવાય જમના, રામગંગા, ગોમતી, ગોગરા, સોણ ને ગંડકી એ બધી નદીઓ ગંગાને મળે છે.

પેદાશ—હિમાલયના પ્રદેશમાં સૌથી સારી ચાહ થાય છે. એ સિવાય, અનાજ, અરીણ, સરસી, ખાંડ, ગળી, કપાસ, વગેરે.

શહેરો—અલ્હાબાદ (પ્રયાગ) ગાદીની જગ્યા તેમજ જત્રાનું ઠેકાણું ગંગા ને જમનાના સંગમ પર છે. કાનપુર ગંગાપર લશ્કરી છાવણી છે, અહીં નાના સાહેબે ૧૮૫૭માં ભારે કતલ ચલાવી હતી. બનારસ (કાશી) જત્રાનું તેમજ હુન્નરનું ઠેકાણું, અહીં ત્રાંબા પીતળનાં વાસણ ઘણાં સારાં થાય છે. મીરજપુર બનારસની પશ્ચિમે છે. ગાઝપુર ગંગા પર છે, તે ગુલાબજળ ને અરીણ સાથે પ્રખ્યાત છે. શ્રીખાબાદ ગંગા પર છે. મથુરા કૃષ્ણની જન્મભૂમિ તેમજ જત્રાનું ઠેકાણું જમના પર છે. મીરત ગંગાપર અહીં ૧૮૫૭માં મોટો યજ્ઞો ઉઠ્યો હતો. બરેલી રોહિલખંડમાં સૌથી મોટું શહેર છે. હરદ્વાર જત્રાનું ઠેકાણું હોવાથી ત્યાં મોટો મેજા ભરાય છે. આગ્રા જમના પર છે, અહીં શાહજહાં બાદશાહે પોતાની બેગમની યાદગીરીમાં તાજમહાલનો સુશોભિત રોજો બંધાવ્યો છે. કનોજ ગંગા પર, અહીં ૧૫૪૦માં શેરશાહ પઠાણે હુમાયુનો ધરાજય કર્યો હતો. મેરાઠાબાદ રામગંગા પર છે. એ સિવાય ચુનાર, ગોરખપુર, ઝાંસી, વંદ્રાવન, અલીગઢ, કોઇલ, સાહરનપુર, રૂરકી, આલમોરા, નૈનીતાલ, કેદારનાથ, ગોકુળ, બદ્રિનાથ, શાહજહાનપુર, સીક્રી, સીકંદ્રા, ફતેહપુર, વગેરે નાનાં શહેરો છે.

મુખ્ય સુખાકારીનાં સ્થળો—દહેરા, લેનદુર, ને મસુરી.

દેશી રાજ્યો—કાશી, રામપુર ને ગારવાલના છે.

વિશેષ વર્ણન—પેહેલાં આ પ્રાંતને આગ્રા ઈલાકો કહેતા; ઈ.

૧. ૧૮૭૭માં અયોધ્યા પ્રાંત પણ આમાં ભેળી દીધો છે.

અયોધ્યા પ્રાંત.

આ પ્રાંત નેપાળ ને ગંગાની વચ્ચે છે.

ક્ષેત્રફળ—૨૪,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વસ્તી—૧,૨૫,૦૦,૦૦૦ માણસની છે. અહીં હિન્દી ને ઉર્દૂ બોલીઓ બોલાયછે.

પેદાશ—આ દેશ ઘણો રસાળ છે. ઘઉં, દિવેલીઆ, ખાંડ, ગળી, ને કપાસ વગેરે થાયછે.

વિભાગો—આ પ્રાંતના ચાર ભાગ થયેલા છે. મધ્યે લખનૌર; દક્ષિણે રાયબરલી, પૂર્વે જૂનપાદ ગોગરા પર છે. અયોધ્યા ગોગરાને કાંઠે રામચંદ્રજીની રાજ્યધાની હતું. એ સિવાય મુલતાનપુર, રાયબરલી, સીતાપુર, પ્રતાપગઢ વગેરે છે.

પંજાબ.

સીમા—ઉત્તરે કાશ્મિર, પૂર્વે જમના, દક્ષિણે રજપૂતસંસ્થાનો, પશ્ચિમે સુલેમાન પર્વત છે.

પ્રાંતો—લાહોર, જલંદર, દિલ્હી, દેરાબત, પેશાવર ને રાયલપીંડી.

ક્ષેત્રફળ—૧,૧૧,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વસ્તી—૨,૧૦,૦૦,૦૦૦ માણસની છે. વસ્તીનો મુખ્ય ભાગ

સીખ છે, તેઓ હઠીલા, શરા ને લડવૈયા છે. અહીં પંજાબી, ઉડું ને પુસ્તુ ભાષા બોલાય છે,

ધર્મ—સિખ, હિંદુ, મુસલમાની ને ખ્રિસ્તી છે.

શબ્દાર્થ—પંચ=પાંચ + આખ=પાણી=પાંચ નદીઓવાળો પ્રદેશ.

પર્વતો—કારાકોરમ, મીઠાના ડુંગરોની હાર ને શીવાલીક.

નદીઓ—સિંધુ, સતલજ, બીઆસ, રાવી, ચીનાબ ને જેલમ વગેરે છે. પેદાશ—શટકા, ચણા, ઘઉં, તલ, તમાકુ, સિંધવ, બાજરો, વગેરે

હવા—ઉનાળામાં ગરમી પડેછે ને શિયાળામાં હિન્દુસ્તાન માંહેલા સઘળા દેશો કરતાં વધારે ઠંડી પડેછે.

સરોવર—માનસબલ, દલ ને વૂલર કાશ્મિરમાં છે.

દુઆખ—સૌથી મોટો સિંધસાગર દુઆખ છે. જેય દુઆખ જેલમ ને ચીનાબની વચ્ચે છે, રચના દુઆખ ચીનાબ ને રાવીની વચ્ચે બારી દુઆખ રાવી ને બીઆસની વચ્ચે, જલંદર દુઆખ બીઆસ ને સતલજની વચ્ચે છે.

શેહેરો—લાહોર રાવી નદી પર ગાદીની જગ્યા, અહીં રણજીતસિંહની દેવડી તેમજ સારી સારી ઈમારતો છે. અમૃતસર રાવી ને બીઆસની વચ્ચે છે, અહીં સુતર, રેશમ, ને શાલનાં કારખાનાં તથા નાનકડું મંદીર છે. લુધીઆના સતલજ પર અહીં શાલનાં કારખાનાં છે. અંબાલા સતલજ ને જમનાની વચ્ચે લશ્કરી મથક છે. દિલ્હી જમના પર પંજાબમાં સૌથી મોટું શહેર છે, અહીં કુતુબ મિનારો, કુતુબ મસ્જિદ વગેરે સારી સારી ઈમારતો છે. મુલતાન ચીનાબ પર લશ્કરી મથક તેમજ કારખાનાવાળું શહેર છે. અટક કાશુલ ને સિંધુ નદીના સંગમ

પર છે. પેશાવર જૈનરઘાટ પર મોટું લશ્કરી મથક છે. એ સિવાય
મીનમીર, ગોવિંદગઢ, જલંદર, કાંચા, નગરકોટ, થાણેશ્વર (કુરુક્ષેત્ર),
પાણીપત, ડેરાઈસમાઈલખાનં ડેરાગાઝખાન, મીથનકોટ, રાવલપીંડી,
ગુજરાત, ચીલીઅનવાલા, વગેરે છે.

સુખાકારીનાં સ્થળો—સિમલા હિમાલય પાસે. અહીં શીતળ
હવા ને લીધે હિન્દુસ્તાનનો વાર્ષિકરોય વરસમાં ઘણા મહીના મુકામ કરેછે.
એ સિવાય મરી નેં ડેલહૌસી છે.

દેશી રાજ્યો.

૧ કાશ્મિર.

વિભાગો—કાશ્મિર, લાડક ને જમુ.

આ દેશના કારખાનામાં ઘણીજ સારી શાલો બનેછે.

પર્વતો—હિમાલય ને કારાકોરમ. નદીઓ—સિંધુ ને જલમ.

સરોવરો—માનસાગર, દલ ને વૂલર.

શેહરો—શ્રીનગર જલમ પર આખા પ્રાંતની રાજધાની છે. લેહ
લાડકની રાજધાની છે. એ સિવાય કાશ્મિર, જમુ ને ઇસલામઆદ છે.

રાજ્ય—આ દેશમાં રજપૂત રાજા રાજ્ય કરેછે તેને મહારાજા કહેછે.

૨ ભાવલપૂર.

શેહરો—ભાવલપૂર ધારા નદી પર છે. એ સિવાય ઝિંચ ને
અહમદપુર છે. રાજ્ય—મુસલમાન નવાબનું રાજ્ય છે.

૩ પતિઆલા તથા બીજાં સીખ રાજ્યો.

પંજાબનાં સીખ રાજ્યોમાં પતિઆલાનું રાજ્ય સૌથી મોટું છે. એ સિવાય ઝીંદ, નાભા, કપુરથલા, મંડી, ફરીદકોટ વગેરે રાજ્યો તથા શહેરો છે. ચામ્યા ને બુસાહીર એ પહાડી દેશી રાજ્યો ઘણા પ્રખરુપ છે.

રજપૂત સંસ્થાનો.

રજપૂત સંસ્થાનો સિંધની પૂર્વે ને પંજાબની દક્ષિણે છે. આ સંસ્થાનોને વિસ્તાર મુંગઢ ઈલાકો કરતાં પણ વધારે છે.

વિભાગ—આ સંસ્થાનના ૧૮ વિભાગ થયેલા છે. ઉત્તરે વીકાનેર ને અલવડ, પૂર્વે કિશનગઢ, જયપુર, ભરતપુર, ઘોળપુર, કીરોલી ને ટાંક, દક્ષિણે બુન્દી, કોટા, ઝાલાવાડ (ઝાલરાપટણ), પ્રતાપગઢ, વાંસવાડા, ડુંગરપુર, મેવાડ (લદેપુર), સિરોહી, પશ્ચિમે જોધપુર (મારવાડ) ને જેસલમીર.

સુસલ નવાબને તાબે ટાંકનું સંસ્થાન છે. જાટને તાબે ભરતપુર ને ઘોળપુરનાં સંસ્થાનો છે; બાકીનાં ૧૫ સંસ્થાનો રજપૂત રાજાઓને તાબે છે.

ક્ષેત્રપ્રમાણ—૧૩૦૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વસ્તી—૧,૨૦,૦૦,૦૦૦ વસ્તીનો મુખ્ય ભાગ રજપૂત છે. તેઓ શરા અને લડવૈયા, ને અરીણી છે.

પેદાશ—ઘઉં, બાજરા, અરીણ, સોનું, ત્રાંમુ આરસપહાણ, વગેરે.

પર્વતો—અરવલી, રજપૂતસંસ્થાનોના એ ભાગ કરેછે. એનું મુખ્ય શિખર આબુ છે, લાં સારી ને સુખાકારી ભરેલી હવાને લીધે પોલિટિકલ

એજંટધણા વખત સુધી મુકામ કરેછે. વળી ત્યાં જૈન ધર્મીઓનાં સુશોભિત મંદીરો છે. રણુ—થરપારકરનું.

નદીઓ—સાગરમતી, મહી, લુણી, ખનાસ, ચંગલ ને બેટવા.

સરોવર—સાંબર એ સરોવરમાં મીઠું પાકેછે. ઢેબર સરોવર મીઠું છે ને તેમાંથી સાગરમતી વહેછે.

સંસ્થાનોનાં મુખ્ય શહેરો—જોધપુર (મારવાડ)નું સંસ્થાન રજપૂતસંસ્થાનોમાં સૌથી મોટું છે, એનું મુખ્ય શહેર જોધપુર છે. જયપુર ઇશાને છે, એ રજપૂતસંસ્થાનોમાં સૌથી દ્રવ્યવાન ને ઘાડી વરતીવાળું સંસ્થાન છે, મુખ્ય શહેર જયપુર ત્યાંના ઘરોની ગાંધણી ઘણી સારી છે, ને ત્યાં સારાં સારાં ચિત્ર થાયછે. ઉદેપુર (મેવાડ) અજમેરની દક્ષિણે છે, એનું મુખ્ય શહેર ઉદેપુર એ મહારાણા ઉદયસિંહનું વસાવેલું છે; અહીં તેનો સુશોભિત મહેલ છે. ચીતોડ પ્રાચીન ગાદીની જગ્યા ઇશાને છે. વિકાનેર વિકાનેર સંસ્થાનની ગાદીની જગ્યા પશ્ચિમે છે, અહીંની સાંઢણીઓ વખણાય છે. જેસલમીર, જેસલમીર સંસ્થાનની ગાદીની જગ્યા પશ્ચિમે, અહીં કુવા ૨૦૦થી ૩૦૦ ફીટ ઊંડા હોયછે. ભરતપુર, ભરતપુર સંસ્થાનની ગાદીની જગ્યા આગ્રાની પશ્ચિમે છે, આ શહેરનો કિલ્લો ઘણો મજબૂત હતો. સિરોહી જોધપુરની દક્ષિણે છે, અહીંની તક્તવાર વખણાય છે. પુષ્કરજી જયપુરથી ચાર માઇલ છેટે છે, ત્યાં બ્રહ્માનું મોટું દેર છે. ડુંગરપુરની મૂર્તિઓ વખણાય છે. એ સિવાય બુન્દી, કોટા, કીરોલી, કિશનગઢ, અલવડ, વાંસવાડ, પ્રતાપગઢ, ઝાલરાપટણ, ઘોળપુર, ટાંક, નસીરાબાદ, દીગ, પાલી, માંચેરી, શીકાવતી વગેરે છે. અજમેર સંસ્થાન અંજેજ સરકારને તાબે છે, એનું મુખ્ય શહેર અજમેર છે.

મધ્ય હિન્દ એજન્સિ.

શબ્દાર્થ—મધ્ય=વચ્ચલો + હિન્દ=હિન્દુસ્તાન + એજન્સિ=ઈલાકા.

એમાં ૭૧ દેશી રાજ્યો છે જેઓ એકએકથી સ્વતંત્ર છે, પણ તેઓ અંગ્રેજ સરકારની આજ્ઞા માને છે.

વિલાગો—પૂર્વે રેવા ને યુન્દેલખંડ, ઉત્તરે ગ્વાલિયર અથવા સિંધિઆનું રાજ્ય. દક્ષિણે ભોપાળ ઇન્દોર અથવા હોલકરનું રાજ્ય.

ક્ષેત્રફળ—૭૫,૦૦૦ ચોરસ માઈલ છે. વસ્તી—૧,૦૦,૦૦૦૦.

નદીઓ—ચંબલ, ખેટવા, ક્ષીપ્રા, નર્મદા, ને સોણ.

પર્વતો—કૈમુરના ડુંગરો.

સિંધિઆનું રાજ્ય—ગ્વાલિયર ગ્વાલિયર સંસ્થાનની ગાદીની જગ્યા છે. ઉજ્જન ક્ષીપ્રા નદી પર, એ રાજ્ય વિક્રમની રાજધાની હતું. અહીં નદીની વચ્ચે મહાકાળેશ્વરનું મંદીર છે મોરાર ને નીમકમાં લશ્કરી હાવણી છે. ચંદેરી, લીલ્સા, મહેસર ને દલ્લા વગેરે નાનાં શહેરો છે.

હોલકરનું રાજ્ય—આ રાજ્ય નર્મદાની બન્ને બાજુએ છે, અહીં અશીણ ધણું પાકે છે.

શેહરો—ઇન્દોર રાજ્યધાનીનું શહેર વિંધ્યાચળની ઉત્તરે છે. માહુ ઇન્દોર પાસે લશ્કરી હાવણી છે, એ સિવાય નિમાડ ને મંડળેશ્વર છે.

ભોપાળનું રાજ્ય—નર્મદાની ઉત્તરે મુસલમાન બેગમને તાબે છે.

શેહરો—ભોપાળ ગાદીની જગ્યા છે, સિહોર ભોપાળની પશ્ચિમે છે, અહીં પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે. એ સિવાય રાયસેનનો કિલ્લો છે.

યુન્દેલખંડ—યુન્દેલ રજપૂત રાજ્ય સ્થાપનાર હોવાથી તે યુન્દેલ

ખંડ કહેવાય છે. તેમાં મુખ્ય શહેરો-તહેરી, કાલેન્ડર, પત્તા છતરપુર વગેરે છે.

રેવા—રેવાનું સંસ્થાન મધ્ય હિન્દ એજન્સીમાં ખીજે નંબરે છે, ત્યાં કીમતી ખાણો ને જંગલો છે. મુખ્ય શહેર-રેવા છે.

નાનાં રાજ્યો—ધાર ભોપાળની પશ્ચિમે ભોજરાજની રાજધાની હતી. રત્નામનું અરીણ વર્ણણાય છે. એ સિવાય જાવડા, જંબુઆ ને અલીરાયપુર છે.

મધ્ય પ્રાંતો.

સીમા—ઉત્તરે યુન્હલખંડ ને વાયવ્ય પ્રાંતો, પશ્ચિમે ભોપાળ, ઇન્દોર ને ખાનદેશ, દક્ષિણે હૈદરાબાદ ને વરાડ, પૂર્વે મદ્રાસ ઈલાકા ને બંગાળા છે.

વિભાગો—દક્ષિણે નાગપુર તાલુકો, ઉત્તરે જબલપુર તાલુકો, પૂર્વે છત્તીસગઢ તાલુકો, ને પશ્ચિમે નર્મદાનો પ્રદેશ છે.

ક્ષેત્રફળ—૮૬,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે. **વસ્તી**—૧,૧૦,૦૦,૦૦૦.

ઇતિહાસ—એ ઘણો વિશાળ પ્રાંત છે. આ પ્રાંતનો થોડો ભાગ ૧૮૧૦માં ને બાકીનો ૧૮૫૩માં નાગપુરનો રાજા ખીનવારસ મરી જવાથી અંગ્રેજ સરકારને મળ્યો છે.

પર્વતો—સાતપુડા, વિંધ્યાચળ, ધંચમહારીના તથા મહાદેવના ડુંગરો.

નદીઓ—વાર્ધા, વેનગંગા, પ્રાણહીતા, નર્મદા, તાપી ને મહા વગેરે.

પેદાશ—કાચલા ઘણે ઠેકાણે મળે છે. વાર્ધાની ખીણમાં કપાસ

પાકેછે. વેનગંગાના પ્રદેશમાં ચોખ્ખા ધણા પાકેછે. છત્તીસગઢમાં ઘઉં ધણા ને સારા થાયછે.

શેહરો—નાગપુર ગાદીની જગ્યા નાગનદી પર છે, અહીં રેશમી કિનારીનાં ધોતીયાં સારાં થાયછે. હીંગણઘાટ નાગપુરની દક્ષિણે છે, અહીંનું રૂ વખણાય છે. જયલપુર નર્મદા નદી પર, અહીં મોટી હુનર-શાળા છે. સાગર ને કામ્પટીમાં લશ્કરી છાવણી છે. એ સિવાય સીતા-બુદ્ધી, નરસીંગપુર, હુસંગાયાદ, આસીગઢ, રાયપુર, ચંદા, ખંડવા, વિલાસપુર વગેરે. યુરાનપુર તાપી નદીને કાંઠેછે, અહીંનાં શેલાં વખણાય છે. સંજલપુર મહા નદી પર, અહીંના હીરા વખણાયછે.

દેશી રાજ્ય.

ભુસ્તર એનું મુખ્ય શેહર ભુસ્તર (જગદલપુર) ઈન્દ્રાવતી નદી પર છે.

નિજમનું રાજ્ય.

ખંડીઆ દેશી રાજ્યોમાં નિજમનું રાજ્ય સૌથી મોટું છે.

સીમા—ઈશાને મધ્ય પ્રાંતો, દક્ષિણે મદ્રાસ ઈલાકો, ને પશ્ચિમે મુંગઈ ઈલાકો.

ક્ષેત્રફળ—આ રાજ્યનો વિસ્તાર મધ્યપ્રાંતો જેટલોજ છે.

નદીઓ—પેનગંગા, ગોદાવરી, કૃષ્ણા, તુંગભદ્રા, મુસી, ભીમા, પ્રાણહિતા વગેરે.

પેદાશ—અનાજ, કપાસ (૩), દિલ્લીઆં વગેરે.

શેહરો—હૈદરાબાદ એ રાજધાનીનું શેહર મુસી નદી પર છે. સીકંદરાબાદ ને ભોલારમમાં લશ્કરી છાવણી છે. ગોવળકોંડા કૃષ્ણા પર

હીરા સાર પ્રખ્યાત હતું. ઐરંગઘાઘ ઐરંગઝેબનું પ્રિય રહેઠાણ ગોદાવરી પર છે. દોલતાઘાઘ (દેવગીરી) ઐરંગઘાઘ પાસે છે. વરંગળ હૈદરાઘાઘની ઈશાને પ્રાચીનકાળમાં તૈલંગાના નામના હિન્દુ રાજ્યની રાજધાની હતું. એ સિવાય પેંઠણ, નાંદેડ, બીદર, ગુલબર્ગા, રાયચુર, અસાઈ જલના, અબ્દુલ ને કલ્યાણ વગેરે.

વરાડ.

વરાડ પ્રાંત મધ્ય પ્રાંતોની પશ્ચિમે છે. એ પ્રાંતનું ૩ વખણાય છે.

ક્ષેત્રફળ—૧૭,૭૦૦ ચોરસ માઇલ છે. વસ્તી—૨૫,૦૦,૦૦૦ છે.

નદીઓ—પેનગંગા ને પૂર્ણા. સરોવર—હુનાર એ ખાં છે.

ભાષા—મુખ્ય બોલી મરાઠી છે.

પેદાશ—કાચલા ને રૂ. આ પ્રાંતનું ૩ વખણાય છે.

શેહેરો—અકોલા ને ઉમરાવતી એ રૂના મુખ્ય મથક છે. ઇલિયપુર ઉત્તરે છે. ખામગામ અકોલાની પશ્ચિમે રૂનું મથક છે. ગાવીલગટ ઇલિયપુરની પશ્ચિમે છે, અહીં ટુંગર પર મોટો કિલ્લો છે. આમગામ અકોલાની વાયબી અહીં વેલસલી સાહેબે મરાઠાઓને ૧૮૦૩માં હરાવ્યા હતા.

મુ'બઈ ઇલકો.

સીમા—ઉત્તરે બલુચિસ્તાન ને રજપૂત સરથાનો, પૂર્વે મધ્ય પ્રાંતો ને નિળમનું રાજ્ય, દક્ષિણે મહેસૂર પ્રાંત, પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર ને બલુચિસ્તાન છે.

વિભાગો—આ ઇલાકાના પાંચ વિભાગ થયેલા છે. સિંધ, કચ્છ, ગૂજરાત, મહારાષ્ટ્ર, (એમાં દક્ષિણ ને ડોકણ છે) દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર ને ઉત્તર કાનડા.

ક્ષેત્રકૃળ-૨૫,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે. વસ્તી-૧,૯૦,૦૦,૦૦૦ છે.

ભાષા—સિંધમાં સિંધી, કચ્છમાં કચ્છી, ગૂજરાતમાં ગૂજરાતી ને મહારાષ્ટ્રમાં મરાઠી તથા કાનડી ભાષા બોલય છે.

હવા—ધણો વરસાદ પડવાથી હવા શાંત રહેછે. સિંધ દેશ સૂકો છે.

પર્વતો—હાલા સહ્યાદ્રિ, સાતપૂડો, પળ, ગિરનાર, શેત્રુંજે, આયુ, આરાસુર, પાવાગઢ, તારીંગા ને ચાંદવડ વગેરે છે.

નદીઓ—સિંધુ, સાબરમતી, મહી, નર્મદા, તાપ્તી, ગોદાવરી ને કૃષ્ણા.

અખાત—કચ્છનો ને ખંભાતનો.

ખેટો—મુંગઈ, ખેટ સંખોદ્ધાર, દીવ, વસઈ, ધારાપુરી ને સાણી.

દ્વિપકલ્પ—કાઠિયાવાડ.

ભૂશીર—માંજ, દીવ, જગતપોઈટ વગેરે.

ધર્મ—હિન્દુ, મુસલમાની, જરથોસ્તી (પારસીનો) ખ્રિસ્તી વગેરે.

પેદાશ—અનાજ, રૂ, નાળીએર ને સાગનાં લાકડાં.

વસુલાત—આ ઈલાકાની વાર્ષિક વસુલાત ૧૩ કરોડ રૂપિયા છે.

વેપાર—મુંગઈ બંદરનો દર વરસે પરદેશ સાથે ૮૫ કરોડ રૂપિયાનો વેપાર ચાલેછે.

આયાત—સુતરાડું, ગરમ ને રેશમી કાપડ, ધાતુ, સંચા, કોયલા, મહીરા ને વિલાયતી સામાન.

નિકાશ—કપાસ, ઊન (પશમ), અશીળુ, દિવેલીઆ, અનાજ વગેરે.

દર્શી રાજ્યો—ખેરપુર સિંધમાં છે; કચ્છ, ગૂજરાતમાં કાઠિયાવાડ, પાલણપુર, મહીકાંઠા, રેવાકાંઠા, મુરત એન્ડન્સિ, ગાયકવાડ ને

ખંભાત સંસ્થાન, કોઠણમાં જવાર, જંજીરા ને સાવંતવાડી, દક્ષિણમાં ખાનદેશ એન્જનિસ, પેંદ, સતારા જાગીર, (ભોર, ફલટણ વગેરે) અને અક્કલકોટ. દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રમાં કોલ્હાપુર, સાંગલી જમખીંડી (દક્ષિણ મરાઠા જાગીર) ને સાવનુર.

મોટાં શેહેરો—મુંબઈ, કરાચી, પુના, અમદાવાદ, સુરત, વડોદરા, ભૂજ, માંડવી, ભરૂચ, ખંભાત, પાલણપુર, ડિસા, ધડર, ગોધરા, ભાવનગર, જુનાગઢ નવાનગર, રાજકોટ, વઢવાણ, દમણ, થાણા, જંજીરા, રત્નાગીરી, સાવંતવાડી, ધુલીઆ, નાશિક, સતારા, સોલાપુર, ખેલગામ, અક્કલકોટ, કોલ્હાપુર, ધારવાડ ને ગોવા વગેરે.

મોટાં બંદરો—મુંબઈ, કરાચી ને કારવાડ.

સિંધ પ્રાંત.

ઇતિહાસ—આ પ્રાંત ઈ. સ. ૧૮૪૩માં અંગ્રેજ સરદાર સર ચાર્લસ નેપીયરે મીરો પાસેથી જીત્યો છે.

જિલ્લા—કરાચી જિલ્લો, હૈદરાબાદ, શિકારપુર, થરપારકર ને ઉપત્રી સરહદનો મુલક (જેક્યાબાદ).

વસ્તી—૨૦,૦૦,૦૦૦ માણસની છે, મુખ્ય રહેવાસી સિંધી છે.

ભાષા—સિંધી ને અરબી. પર્વત—હાલા ને પખ.

નદીઓ—સિંધુ તેમાંથી ધણી નેહેરો બોદેલી છે.

દેશી રાજ્યો—ખેરપુર.

હવા—આ દેશની હવા ગરમ છે. સિંધુ નદીપરથી આ દેશને સિંધ કહે છે.

પેદાશ—અનાજ, કપાસ ને દિવેલીઆ વગેરે. આ દેશમાં થોડો વરસાદ પડેછે તેથી ખેતીનો મુખ્ય આધાર સિંધુ નદી પર છે.

ભૂશીર—માંગ. **બેટ**—મનેરા.

શેહેરો—કરાચી એ સિંધમાં સૌથી મોટું શહેર ને વેપારનું મુખ્ય બંદર છે. હૈદરાબાદ મીરના વખતમાં ગાદીની જગ્યા હતું, અહીં ઘણી જાતનું ભરત કામ થાય છે. શિકારપુર સિંધુની પશ્ચિમે વેપારનું મથક છે. ઉમરકોટ અકળની જન્મભૂમિ થરપારકરની રાજધાની છે. એ સિવાય જોકબાબાદ, હઠ્ઠા, સકર, બકર, રોહડી, લાહ્યાના, સેવાન, કોટ્ટી, શાહબંદર, મિઆણી, ખેરપુર, ટંગાચલાયાર, ટંગમહમદખાન. ગોટખી, બદીણા, વગેરે.

કચ્છ પ્રાંત.

આ પ્રાંતની ઉત્તરે તથા પૂર્વે રણ છે, દક્ષિણે અખાત છે, ને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર છે.

ઇતિહાસ—આ પ્રાંતના રાજાને રાવ કહેછે, તે જાડેજા રજપૂત છે. આ પ્રાંતના પોલિટિકલ એજન્ટની ઢાવણી ભૂજમાં રહેછે.

ભાષા—આ દેશના લોકો કચ્છી તથા ગુજરાતી બોલેછે. અહીંના વતનીઓ લાંબો વખત દૂર દેશાટન કરેછે.

અખાત—કચ્છનો. **રણ**—કચ્છનું.

પર્વતો—કાજો, નનામો, ધીણોધર, વગેરે છે.

પેદાશ—અનાજ, કપાસ, વગેરે.

નદીઓ—નાગમતી, ખારી, રૂકમાવતી, કનકાવતી વગેરે નાની નદીઓ છે.

વિભાગ—આ પ્રાંતના ૮ તાલુકા થયેલા છે. રાપર તાલુકો, ભચાઉ તાલુકો, અંબર તાલુકો, ભૂજ તાલુકો, અમડાસા તાલુકો, મુંદ્રા તાલુકો, માંડવી તાલુકો ને લખપત તાલુકો.

શેહેરો—ભૂજ, એ રાજધાનીનું શહેર મધ્ય ભાગમાં છે. ઈ. સ. ૧૮૧૯માં ધરતીકંપથી આ શહેરનો લગભગ નાશ થઈ ગયો હતો. એ સિવાય માંડવી, અંબર, મુંદ્રા, લખપત, જખૌ, તેરા, કોહારા, તુણા, કુંથકોટ, નારાણસરોવર, કોટેશ્વર, પ્રાંધી વગેરે છે.

બંદરો—માંડવી, મુંદ્રા, લખપત, જખૌ, તુણા, અંબર, કોટેશ્વર

ગૂજરાત.

સીમા—ઉત્તરે કચ્છનું રણ ને આયુ, પૂર્વે માળવા, ખાનદેશ ને સાતપુડો; દક્ષિણે થાણા જીલ્લો ને અરબી સમુદ્ર, ને પશ્ચિમે કચ્છનો અખાત અને અરબી સમુદ્ર છે.

વિભાગો—આ પ્રાંતમાં આઠ મોટાં દેશી રાજ્ય છે. ૧ કાઠિયાવાડ એજન્સિ, એમાં ઘણાં નાનાં રાજ્ય છે. ૨ પાત્રણપુર, ૩ મલિકાંદા એજન્સિ, ૪ રેવાકાંદા એજન્સિ, ૫ ગાયકવાડી સંસ્થાન, ૬ ખંભાત સંસ્થાન ૭ પંચમહાલ એજન્સિ, અને સુરત એજન્સિ; તથા આ પ્રાંતના અંગ્રેજ રાજ્યના પાંચ જિલ્લા થયેલા છે—સુરત, ભરૂચ, ખેડા, પંચમહાલ ને અમદાવાદ.

વસ્તી—૭૫,૯૪,૭૭૫. આ દેશના રહેવાસીઓને ગૂજરાતી કહેછે. તેઓ ગૂજરાતી ભાષા બોલેછે.

પર્વતો—સાતપુડો, વિંધ્યાચળ, આયુ, પાવાગઢ, ગીરનાર ને

ગેરે.

દીઓ—નર્મદા, તાપી, મહી, સાબરમતી, શેત્રુંજી, સરસ્વતી, તક, મધ્યા, સેદી, કીમ, ખારી, હાથમતી ઢાઢર ને આજી વગેરે.

આત—ખંભાતનો અખાત ને કચ્છનો અખાત.

બેટ—દીવ, પીરમ, અને બેટ સંખોદ્ધાર.

પેદાશ—ધઉં, ખાજશે, જીવાર, ડંગર, રૂ, અનેક જાતનાં કડોળ, તરી, ગળી, તુવેર, કોદરા, બાવટો, નાગલી, મકાઈ, મહુડાં, તમકાં, આદુ, કંદ વગેરે.

આયાત—સુતરાઉ, ગરમ ને રેશમી કાપડ, વિલાયતી સામાન, સૂચા ને મદીરા. નિકાસ—અનાજ, રૂ, ઉન, દિવેલીઆ, વગેરે.

પ્રાચીન રાજ્યધાનીઓ—દ્વારિકાં, વલ્લભીપુર, પંચાસર, અણુ-હિલવાડપાટણ વગેરે. અર્વાચીન રાજ્યધાની અમદાવાદ અથવા વડોદરા.

ફીરંગીના તાલુકા—દીવ ને દમણ.

હુબશીનો તાલુકો—જાફરાબાદ.

શેહેરો—અમદાવાદ એ સાબરમતી નદીપર છે, અહીં સારી સારી ઈમારતો છે. સુરત તાપી નદીપર વેપારનું મથક હતું, અહીં અંગ્રેજો એ ૧૬૧૨માં કોડી નાખી હતી. વડોદરા વિશ્વામિત્રી (મહી) નદીપર અહીં મહારાજા શિઆજીરાવ ગાયકવાડનો સુશોભિત તથા જોવા લાયક મેહેલ છે. ભરૂચ નર્મદા નદીપર રૂના વેપારનું મથક છે. ભાવનગર જીનાગઢ, રાજકોટ, નવાનગર, પોરબંદર, ગોંડળ, મોરળી, વગેરે કાશિયાવાડમાં જોવા લાયક શહેરો છે. એ સિવાય નડીયાદ, બેટ

ગોધરા, ડીસા, પાલણપુર, સાદરા, પાટણ, ઇડર, અંભાત,
વરગપુર ને હુણાવાડા વગેરે છે.

ઉત્તર મહારાષ્ટ્ર.

૧ દક્ષિણ.

જિલ્લા—ખાનદેશ (ધુળીઆ), નાશીક, અહમદનગર, ૨
સતારા ને સોલાપુર.

દેશી રાજ્યો—પેંઠ સંસ્થાન, ખાનદેશ એન્જિનિસ (દાંગનો દેશ,
સુળગણાનો દેશ અને મહેવાસી પરગણા) સતારા નગીર, (ભોર, ફલટણ
ઓંદ ને જત) ને અક્લકોટ સંસ્થાન.

નદીઓ—તાપી, ગોદાવરી, કૃષ્ણા, ભીમા, સીના, નીરા,
મૂળામૂદા વગેરે.

પર્વતો—સાતપૂડો, સહ્યાદ્રિ ને આંદવડ.

ભાષા—મરાઠી ને કાનડી.

શેહેરો—ધુળીઆ ખાનદેશનું મુખ્ય શેહેર છે. પુના અહમદનગરની
દક્ષિણે પેશ્વાની રાજ્યધાની હતું, ને મોહું લશ્કરી મથક છે. સતારા મરાઠાની
ગાદીની જગ્યા પશ્ચિમે છે. સોલાપુર પુનાની પૂર્વે વેપારનું મથક છે,
અહીં કાપડના સંચા છે. મહાબલેશ્વર વાયવ્યે છે, અહીં શીતળ ને
સુખાકારી ભરેલી હવાને લીધે મુંબઈનો ગવરનર તથા કાઠિયાવાડના
રાજા ઉનાળામાં મુકામ કરેછે. અહમદનગર આગળ મુસલમાન યાદગારની
રાજ્યધાની હતું, હાલ અંગ્રેજને તાપ્તે સીના નદી પર છે. નાશીક, ત્રંબક,
ને પંઢરપુર વગેરે જાત્રાનાં સ્થળો ગોદાવરી નદી પર છે. એ સિવાય

વટણ, ઝૌંદ, જત, પુરંધર, ખંડાળા, કોરેગામ, આસ્તી
રે.

કોકણ.

ઓ—અંબા, એ સિવાય બીજી કશી નાની નદીઓ છે.
પર્વત—સહ્યાદ્રિ.

જીલ્લા—ચાણા, કોલાબા (અલીબાગ), રત્નાગિરિ, વગેરે.

દેશી રાજ્ય—જવાર, જંજીરા ને સાવંતવાડી.

શેહેરો—મુંબઈ એ મુંબઈ ઈલાકાનું મુખ્ય શહેર, હિન્દુસ્તાનમાં
બીજું મોટું શહેર તથા એશિયામાં સૌથી મોટું વેપારનું બંદર છે.
આ શહેર ઈ. સ. ૧૬૬૧માં ઇંગ્લાંડના બાદશાહ ચાર્લસ બીજાને પહે-
રામણીમાં પોર્ટુગાલના બાદશાહ પાસેથી મળ્યું હતું, જેવા લાયક
ઈમારતો—ટાઉન હાલ, ટંકશાળ, યુનિવર્સિટી હાલ, રાજ્યબાઈ ટાવર,
ક્રાઈડ મોડેલ, રાણીનો બાગ, સંયત્રસ્થાન (મ્યુઝીઅમ) એલફીનસ્ટન
કોલેજ, વિક્ટોરિયા ટર્મિનસ (નવું સ્ટેશન), મ્યુનિસિપલ ઓશીસ વગેરે.
એ સિવાય થાણા, જવાર, અલીબાગ, જંજીરા, રત્નાગિરિ, સાવંતવાડી,
કલ્યાણી, વાંદરા, માહીમ, વસાઈ, કોલાબા, વિજયદુર્ગ (ગેરીયા) અને
રાજપુર વગેરે છે.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર અને ઉત્તર કાનડા.

પર્વત—સહ્યાદ્રિ.

નદીઓ—કૃષ્ણા (એની શાખા ભીમા, ઘટપ્રભા, મહાપ્રભા.)
વારણા, તુંગભદ્રા ને વર્ધા.

જીલ્લા—કલાદગી, બેલગામ, ધારવાડ, ને કારવાડ (સદાશિવગઢ).

દેશી રાજ્ય—કોલ્હાપૂર, દક્ષિણ મરાઠા જાગીર (સાંગલી, ખીડી, મીરજ, કુરંદવાડ, મુધોળ, રામદુર્ગ) ને સાવનુર.

શેહેરો—કલાદગી, ધારવાડ ને બેલગામ એ ઉત્તર કાનડા શહેરો છે. હુગલી ધારવાડ પાસે છે, એ રતું મુખ્ય મથક છે. કૃષ્ણા નદી પર છે. વીજતપૂર બાગલકોટ પાસે છે. એ સિવાય સાંગલી, જમખીડી, કારવાડ વગેરે છે.

મુંબઈ ઈલાકાના બંદરો—કરાચી, કેટ્ટી બંદર, સીરગંઢા, મામુંદ્રા, અંબર, સલાયા, નવાનગર, જોડીઆ, બેટસંખોદ્ધાર, દ્વારિયાણી, પોરબંદર, નવીબંદર, માંગરોળ, વેરાવળ, દીવ, જાદરાબ મહુવા, ઘોઘા, ભાવનગર, ઘોજેરા, ખંભાત, ભરૂચ, સુરત, વલસાદ મહલ, માલીમ, વસાઈ, મુંબઈ, રત્નાગિરિ, રાગતપૂર, વિજયદુર્ગ, ગોવા કારવાડ હોનાવર, વગેરે.

મદ્રાસ ઈલાકો.

સીમા—ઉત્તરે કાનડા, ધારવાડ, નિજમનું રાજ્ય, છોટા નાગપૂર ને ઝોઢીઆ (ઝોરિસા); પૂર્વે બંગાળનો ઉપસાગર, દક્ષિણે મનારનો અખાત; ને પશ્ચિમે મહેસૂર છે.

વિભાગો—આ ઈલાકાના પાંચ ભાગ થયેલા છે. 'ઉત્તરસરકાર, કર્ણાટક ને મલબાર, અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે. ત્રાવણકોર ને કોચીન એ દેશી રાજ્ય છે.

ક્ષેત્રફળ—૧,૪૦,૦૦૦ ચોરસ માઇલ છે.

વસ્તી—૩૫,૫૦,૦૦૦૦ છે. આ ઈલાકાના રહેવાસીઓ દ્રાવિડ કુળના છે, તેઓ તામિલ, તૈલંગી, મલયાલમ ને કાનડી બોલી બોલે છે.

પર્વતો—પૂર્વ ધાટ ને પશ્ચિમ ધાટ, નીલગિરિ એ બેઉને જોડે છે. શેવરાઈ મદ્રાસની નૈઋત્યે છે, એનામલૈસ ને પુલ્લનીસ પૂર્વમાં છે. પાલમધાટ નીલગિરિની દક્ષિણ છે. અણ્ણમુદી દક્ષિણ હિન્દુસ્તાનમાં સૌથી ઉંચું શિખર છે. નાગરીના હુંગરો મદ્રાસની વાયવ્યે છે.

નદીઓ—ગોદાવરી, કૃષ્ણા, કાવેરી, પનાર ને પલાર વગેરે છે.

અખાત—મનારનો અખાત ને પામ્બનની ખાડી.

ભૂશીર—કન્યાકુમારી ને કાલીમીર.

સામુદ્રધુની—મનારની ને પાકની સામુદ્રધુની.

બેટ—લંકા ને રામેશ્વર.

પેદાશ—ચોખા, બાજરો, તમાકુ, નાળિયેર, ખુંદ (કૌશી), સોપારી, એળચી, સાગ તથા સીસમનાં લાકડાં, તેજના, દિવેલીઆં વગેરે.

ખનિજ પેદાશ—લોહું ઘણું નીકળે છે, સોનાની રજ નદીઓમાંથી નીકળે છે, હીરા ગોદાવરી ને કૃષ્ણા નદીમાંથી કોઈ કોઈ વાર મળે છે.

આ ઈલાકાના પશ્ચિમ કિનારાને મલબાર કિનારો, ને પૂર્વ કિનારાને કારોમાંડળ કિનારો કહે છે.

વેપાર—પરદેશ સાથે દર વરસે ૧૭ કરોડ રૂપિયાનો વેપાર ચાલે છે.

આયાત—સુતરાડ, ગરમ, ને રેશમી કાપડ; ચોખા, ધાતુ ને મદીરા.

નિકાસ—ચોખા કૌશી (ખુંદ), ગળી, ખાંડ, તેલ, એળચી, સાગનાં લાકડાં, ને તેજના વગેરે.

સરોવર—ચીલ્કા, પુલીકટ, ને કોલર એ ત્રણે ખારાં છે.

મોટાં શહેરો—મદ્રાસ એ પૂર્વ કિનારે મોટું વેપારનું બંદર છે. ત્રીચીનાપલી, મદુરા, સેલમ, કલિકટ બેલારી, નેગાપટમ, તંજુર, કુમ્બાકોનમ વગેરે.

ઉત્તર સરકાર.

આ પ્રાંત ચીલકા સરોવર ને ગંડલકામા નદીની વચ્ચે છે.

શેહેરો—મહલીપટણ કૃષ્ણા પર છે, અહીં છીંટનાં કારખાનાં છે. રાજમહેદ્રી ગોદાવરી પર છે. ગંજમ ચીતૂર પાસે છે. ગંતૂર નૈઋત્યે છે. કોકાનાદ ને કોરીંગા ગોદાવરીના મુખ પાસે છે. કલ્લીંગા-પટણ, વીમલીપટણ, ને ગોપાલપૂર એ બંદરો છે. વીન્નગાપટણ ગોદાવરીના પ્રદેશમાં છે, અહીં સીંગડાની પેટીઓ સારી થાય છે. એલોર ગોદાવરીના પ્રદેશમાં સૌથી મોટું શહેર છે, અહીં સારી શેત્રંજીઓ ને ગાલીયા બને છે. એ સિવાય બેન્જવાડા, બહેરામપુર, નર્સીપુર, રસલ-કોંડા, ચીકાકોલ, ને આરકામાં ખાંડ બને છે.

કર્ણાટક.

વિભાગો—એમાં બાલાઘાટ ને કર્ણાટક એ મુખ્ય પ્રાંતો છે. આ પ્રાંતનો ઘણો ભાગ અંગ્રેજને આક્રાંટના નવાબ પાસેથી મળ્યો છે.

નદીઓ—પદ્મા, પન્નાર, પનેર, કૃષ્ણા ને કાવેરી.

શેહેરો—કર્નુલ એ તુંગભદ્રા પર છે. બેલારી કર્નુલની નૈઋત્યે છે. અનંતપુર ને ગુટ્ટી એ શહેરો બાલાઘાટમાં છે. મદ્રાસ એ હાલની રાજધાની ને આક્રાંટના નવાબના વખતમાં કર્ણાટકની રાજધાની હતું. તંજુર કાવેરી પર છે, અહીં મોટું મંદીર છે. ત્રીચીનાપલી કાવેરી પર ચીરટ ને રત્નો સાડ પ્રખ્યાત છે. તુલુકુડી પૂર્વ કિનારે છે, અહીંથી સરસ મોતી નીકળે છે. કુમ્બાકોનમ તંજુરની ઈશાને જત્રાનું ઠેકાણું છે. ડીંડીગલ ને કોઈમ્બેતુર (કોઈમથુર), હવા લેવાનાં ઠેકાણાં છે. એ સિવાય નેલુર, વેલુર, ચીતુર, વાંદીવાશ, સેલમ, નેગાપટણ, ત્રાંકવીઆર, મદુરા,

રામનદ, પાલમકોટ, રામેશ્વર, તીનવલી, કાંજેવરમ (અહીં મોટું મંદીર છે), ચીંગલપટ વગેરે.

મલબાર પ્રાંત.

વિભાગો—મલબાર, ચૈનદ ને દક્ષિણ કાનડા છે, એ ત્રણે મૈસૂરના સુવત્તાન ટિપૂ પાસેથી અંગ્રેજ સરકારને ઈ. સ. ૧૭૯૯માં મળ્યાછે.

શેહેરો—મણાંદવદી, ચૈનદનું મુખ્ય શહેર છે. એ પ્રાંતમાંથી સોનું નીકળેછે, ને કોશી (મુંદ) ધણા થાયછે. એ સિવાય ઉતાકામંદ ને કુનુર છે.

મલબાર પ્રાંત—(આ પ્રાંત ઘણો રસાળ છે.)

શેહેરો—કાનાનૂર, રાજધાની ને લશ્કરી મથક છે, એ સિવાય કલીકટ, કોચીન, બેપૂર, તાલીચરી, માલી (પ્રેયનું), પીનાણી, વગેરે વેપારનાં બંદરો છે, કોચીન સૌથી મોટું વેપારનું બંદર છે, ત્યાં મોટાં મોટાં વહાણો બધાયછે. દક્ષિણ કાનડા—મંગલૂર ગાદીની જગ્યા, અહીં સોપારી સારી થાયછે, કુંદાપૂર અહીં સારા ચોખ્ખા થાયછે.

દેશી રાજ્યો.

ત્રાવણકોર:

આ દેશ કામેરીન ભૂશીરની ઉત્તરમાં છે, અહીં હિન્દુ રાજા રાજ્ય કરેછે.

પેદાશ—ડાંગર, સામુચોખ્ખા, એળચી ને મરી ઘણાં થાયછે.

શેહેરો—ત્રીવન્દ્રમ ગાદીની જગ્યા છે. અલપર્થ એ મુખ્યબંદર છે. કુવીલન એ મુખ્ય લશ્કરી મથક છે.

કોચીન.

આ પલાડી પ્રાંત ત્રાવણકોર ને મલબારની વચ્ચે છે, એમાં સરોવર ઘણાં છે.

શેહરો—અણીકોલમ ગાદીની જગ્યા છે, એ સિવાય કોચીન, ત્રીચુર વગેરે છે.

પુદુકોટા—તંજુરની નૈઋત્યે છે. મુખ્ય શહેર—પુદુકોટા છે.

મ્હેસૂર.

આ પ્રાંત હૈદરઅલી ને ટિપૂના વખતમાં ઘણો જોરાવર હતો, હાલ તે હિન્દુ રાજનેતાએ છે, જે ચીફ કમીશ્નરની સલાહ પ્રમાણે રાજ્ય ચલાવે છે.

ક્ષેત્રફળ—૨૭,૦૦૦ ચોરસ માઈલ છે.

વસ્તી—૪૦,૦૦,૦૦૦ છે, આ દેશના વતનીઓ કાનડી બોલી બોલે છે. નદીઓ—તુંગભદ્રા ને કાવેરી.

પેદાશ—અનાજ, ખાંડ, ખુંદ, સાગનાં લાકડાં.

ખનિજ પેદાશ—આ દેશની ખાણોમાંથી સોનું નીકળે છે.

શેહરો—મ્હેસૂર અર્વાચીન ગાદીની જગ્યા છે. શ્રીરંગપટણ કાવેરીપર ટિપૂના વખતમાં ગાદીની જગ્યા હતું. બેંગલૂર પૂર્વમાં લશ્કરી મથક છે, અહીં સારા રમણીય ખાગ છે. એ સિવાય નંદીદુર્ગ, ત્રિવ-દુર્ગ, બેંગલૂર, શીમોગા, હરીહર, કોલર (હૈદરઅલીની જન્મભૂમિ) છે.

કુર્ગ.

આ રાજ્ય ત્યાંના ખાવરા હિન્દુ રાજ્યે ચલાવેલા અંધેરને લીધે તેની પાસેથી અંગ્રેજ સરકારે ઈ. સ. ૧૮૩૪માં જીતી લીધું.

પેદાશ—સાગ, સુખડ, સોપારી, એળચી કોશી (ખુંદ) વગેરે.

શેહરો—મરકરા ગાદીની જગ્યા છે.

સિંહલદ્વીપ અથવા લંકા.

લંકા હિન્દી મહાસાગરમાં એક મોટો બેટ છે, તે ઈ. સ. ૧૮૧૫થી અંગ્રેજ સરકારને તાબે છે, તેનો આકાર કેરી જેવો છે. અહીંનાં રહેવાસીઓ ખુદ્ધ ધર્મ પાળે છે, અહીં ગવરનર સાહેબ રાજ્ય કરે છે જેની નેમણુંક ઈંગ્લાંડ ખાતેથી થાય છે.

ક્ષેત્રફળ—૨૪૫૦૦ ચોરસ માઇલ છે. **વસ્તી**—૩૦૦૦૦૦૦ છે.

પર્વતો—આદમનું શિખર, પેટ્રોટાલાગાલા વગેરે શિખરો છે.

નદીઓ—મહાવીલીગંગા, કાલાનીગંગા, કાલુગંગા ને વાલ્વેગંગા.

પેદાશ—ચાહ, ચોખા, નાળિયેર, કૌશી (ખુંદ), સોપારી, તજ, કરિયાતુ વગેરે.

આયાત—સુતરાડ, ગરમ ને રેશમી કાપડ; ગાસલેટ, ખાંડ, વિલાયતી સામાન વગેરે.

નિકાસ—ચાહ, ખુંદ, તજ, કરિયાતુ વગેરે.

ખનિજ પેદાશ—કોઈકોઈ દેકાણેથી કીમતી રત્નો નીકળે છે, કિનારા પર મીઠું ઘણું પાડે છે.

શેહેરો—કોલમ્બો ગાદીની જગ્યા છે, આ બંદરથી ઘણાખરો માલ રવાના કરવામાં આવે છે. ગાલી દક્ષિણે છે, અહીં ચીન, હિન્દુસ્તાન ને આસ્ટ્રેલિયાની આગબોટો લંગર કરતી. ત્રીન્કોમાલી પૂર્વમાં સાઈ બંદર છે, કાંદી, સંહાલી રાજની ગાદીની જગ્યા હતું. એ સિવાય રનાપૂર, મતરા, જાશના, કશ્શુગાલા, લદુલા ને અણુરાધાપૂર છે.

આજ્ઞામાન.

આ બેટનો ઘણાખરો ભાગ જંગલથી ઢંકાયેલો છે, અહીંના અસલ

રહેવાસીઓ મનુષ્યાદારી, નાગા, જંગલી લોકો હતા. હાલ જન્મદેશનીકાલ ગુનહેગાનને અહીં મોકલવામાં આવેછે. પોર્ટબ્લેર એ તેનું મુખ્ય શહેર છે.

બ્રહ્મદેશ.

આ દેશને હિન્દુસ્તાનનો એક ઈલાકો બનાવ્યો છે, ને ત્યાંનો વહીવટ ઓફ ઇન્ડિયન સાર્વજનિક સેવાઓ.

સીમા—વિષ્ટરે આસામ ને ચીન, પૂર્વે સિઆમ ને શાન સંસ્થાન; દક્ષિણે સિઆમ ને બંગાળનો ઉપસાગર; ને પશ્ચિમે બંગાળા ને બંગાળનો ઉપસાગર છે.

પર્વતો—ચોમા પર્વત સૌથી ઉચો છે. એ સિવાય બુધ, પતકોધ, સ્વેદંગી વગેરે.

નદીઓ—ઘરાવતી, સીતાંગ, સાલ્વીન ને તેનાસરીમ.

અખાત—માર્ટિયાનનો. ભૂશીર—નીગ્રસ.

હવા—આ દેશની હવા ગરમ ને ભેજવાળી છે.

ખેડો—રામરી, ચેડુઆ ને મરગ્વી ખેડનું ટોળું.

વેપાર—વણા માણસો ખેતીનું કામ કરેછે, અને અહીં રેશમી ને સુત રાઉ કાપડ પણ વણાયછે. આયાત—સુતરાઉ કાપડ, રેશમ ને સોપારી.

નિકાસ—ચોખા, સાગનાં લાકડાં, ગુંદર, કપાસ ને ચામડાં.

ખનિજ પેદાશ—કીમતી રત્નો, કલઈ ને લોહું.

શહેરો—માંડલે એ ગાદીની જગ્યા ઘરાવતી નદી પર છે. અમરપુર ને આવા અગાઉની રાજધાની હતાં. રંગુન ઘરાવતી પર છે, અહીં ચોખા ને સાગનાં લાકડાંનો વેપાર ચાલેછે. આરાકાન તમામ ગંદુ ને નાતનદુસ્ત શહેર પશ્ચિમ કિનારે છે. મોલમૈન સાલ્વીન પર છે, આ બંદરનો. સાગનાં

લાકડાંનો વેપાર ધણો ચાલેછે. એ સિવાય તેનાસરીમ, પેશુ, ગ્રામ, ભામે, તોંગ, હેનખડા, સીતાંગ, બેસીન (વસાઈ), થીએત્મા વગેરે છે

બંદરો—અક્યાબ, કચુકચુ, (રામરી બેટમાં છે) સેંદોવા, ડેલહૌસી, રંગુન, સીતાંગ, માર્તાબાન, મોલમૈન, આમહરટ, ટાવોય ને તેનાસરીમ.

વિશેષ વર્ણન—ઈરાવતી નદીમાં ભામે સુધી નાની આગબોટો ને વહાણો જઈ શકેછે. એ નદીના પૂર પર આબાદીનો આધાર છે, એખા ને સાગનાં લાકડાંની નીપજ સારી છે.

સ્વતંત્ર દેશી રાજ્યો.

નેપાળ—આ દેશના વતનીઓ ગુર્ખા છે, તેઓ દીંગણા, લડવૈયા ને શૂરા છે.

શેહેરો—ખટમંડુ એ ગાદીની જગ્યા છે અહીં ધણાં લાકડાનાં મંદીરો છે.

ભૂતાન—આ દેશ સીક્રીમની પૂર્વે છે. ટાસીસ્યુડન ગાદીની જગ્યા છે.

ફ્રેંચનાં સંસ્થાનો.

પોંડીશરી ને કેરીકલ—કર્ણાટકમાં છે. માહી-મલખાર કિનારે છે. ચનાન-ગોદાવરી નદીના મુખ પાસે છે. ચંદ્રનગર-હુગલી નદી પર છે. આ બધાં શહેરોનો ફ્રેંચ સરકાર તરફથી ગવરનર અમલ ચલાવેછે જે પોંડીશરીમાં રહેછે.

પોર્ટુગીઝનાં સંસ્થાનો.

દીવ-કાઠિયાવાડની દક્ષિણે છે, દમણ-મુંબઈની ઉત્તરે છે. પેંજમ અથવા ગોવા-પશ્ચિમ કિનારે છે. આ બધાં સંસ્થાનોમાં પોર્ટુગીઝ સરકાર

તરફથી ગવરનર સાહેબ અમલ ચલાવેછે. જે ગોવામાં રહેછે.

હિન્દુસ્તાનનું જાણવાબોગ વર્ણન.

મોટાં શહેરો—કલકત્તા, મુંબઈ, મદ્રાસ, લખનૌ, બનારસ, દિલ્હી, કાનપુર, અલ્હાબાદ, લાહોર, આગ્રા, પટણા, પુના, અમદાવાદ, અમૃતસર, હૈદરા, બરેલી, મીરત, નાગપુર, મુરત, કરાચી વગેરે શહેરોમાં એક લાખ કરતાં વધારે માણસની વસ્તી છે. ત્રીચીનાપલી, મદુરા, જમલપુર, પેશાવર, ઢાકા, મીરજપુર, ગયા, ટ્રેઆબાદ અંબાલા, ફરખાબાદ, શાહજહાનપુર વગેરે શહેરોમાં પોણા લાખ કરતાં વધારે માણસની વસ્તી છે.

ઉદ્યોગનાં મુખ્ય ઠેકાણાં.

કોયલાની ખાણો—પશ્ચિમ બંગાળા ને મધ્ય પ્રાંતોમાં છે.

મીઠું—સાંજર સરોવર, કલાબાગ, મુંબઈ, ને મદ્રાસના કિનારા ઉપર પાકેછે.

અક્ષીજી—માળવા ને બહારમાં નીપજેછે.

ગળી—બંગાળા, બહાર ને મદ્રાસ ઈલાકામાં બનેછે.

સણ—બંગાળામાં થાયછે.

કાપડ તથા કપાસના સંચા—મુંબઈ, ભરૂચ, અમદાવાદ, કલકત્તા, મદ્રાસ, કાનપુર ને ઇટોરમાં છે.

રેશમનાં કારખાનાં—બંગાળા ને મહેસરમાં છે.

શાલ—કાશ્મિર, અમૃતસર ને લુધીઆનામાં સારી બનેછે.

રત્ન ને ઝવેર જડીત્ર કામ—ત્રીચીનાપલી, કટક, ને કચ્છમાં સાફ થાયછે.

પવિત્ર સ્થળો.

હિન્દુઓનાં મુખ્ય ચાર ધામ—ઉત્તરે બદ્રિનાથ, દક્ષિણે રામેશ્વર, પૂર્વે જગન્નાથ ને પશ્ચિમે દ્વારિકાં છે. એ સિવાય નારાયણસરોવર કચ્છમાં છે. પ્રભાસપાટણ, ગિરનાર, શૈવનંતે, અંબાજી, હાકોર, બહુચરાજી, વગેરે ગૂજરાતમાં છે. શ્રીનાથદ્વાર, પુષ્કરજી અજમેર પાસે છે. નાશીક, પંઢરપુર ઉત્તર મહારાષ્ટ્રમાં છે. ગયા, ઝાડખંડીવૈજનાથ વગેરે બંગાળા ઈલાકામાં છે. પ્રયાગ, કાશી, ગોકુળ, મથુરાં, અયોધ્યા, કેદારનાથ. વંદ્રા વન વગેરે વાયવ્ય પ્રાંતોમાં છે.

જૈનધર્મીઓનાં—પારસનાથ (બંગાળામાં), પાલીતાણા, ગિરનાર, આમુ વગેરે.

મુસલમાનોનાં—અજમેરમાં ખાજીપીર ને પેટલાદમાં અરગુનશા.

પારસીઓનું—ઉદવાડા. વહોરાઓનું—ગલીઆકોટ

સીખ લોકોનું—અમૃતસર.

હિન્દુસ્તાનના કિનારાપરનાં મુખ્ય બંદરો—કરાચી, કચ્છમાંડવી, પૌરબંદર, વેરાવળ માંગરોળ, ભાવનગર, ઘોઘેરા, ખંભાત, ભરૂચ (નર્મદા), સુરત (તાપી), વલસાડ, દમણ, વસઈ, મુંબઈ, રત્નાગિરિ, વિજયદુર્ગ, કારવાડ, હોનાવર, મેંગલૂર, કાનાનૌર, માલી, કલીકટ, બેપુર, કોચીન, તુતુકુંડી, પોંડીચેરી, મદ્રાસ, મચ્છલીપટ્ણ, પિસાગાપટ્ણ, ગંજમ, જગન્નાથ, બાલાસોર, કલકત્તા, ચીતાગાંગ, બેસીન (વસઈ), અક્યાળ, રંગુન ને મોલમૈન વગેરે.

અંગ્રેજ સરકારને તાબેનાં દેશી રાજ્યો.

રજપૂત રાજ્યો—કાશ્મિર, વિકાનેર, અલવડ, કિશનગઢ;

જયપુર, કિરોલી, બુન્દો, કોટા, ઝાલરાપટ્ટણ, વાંસવાડા, પ્રતાપગઢ, ડુંગરપુર, ઉદેપુર, સિરોહી, જોધપુર, જેસલમીર, કચ્છ, સાંતલપુર, ઇડર, દાંતા, માણસા, નવાનગર, રાજકોટ, પોરબંદર, ગોંડળ, ભાવનગર, વળા લખતર, સાયલા, ચુડા, મુળી, લાહી, પાલીતાણા, ઘ્રોળ, લીમડી, વઢવાણ, વાંકાનેર, મોરબી, ધ્રાંગધ્રા, વાંસદા, ધરમપુર, રાજપીપળા, છોટાઉદેપુર, ખારીયા, લુણાવાડા, રેવા, મેહસૂર, દરભંગા વગેરે છે.

કોળી રાજ્યો—ભાભર ને કાંકજ.

જાટ રાજ્યો—ભરતપુર ને ઘોળપુર.

મરાઠી રાજ્યો—ગાયકવાડ (વડોદરા), સિંધિયા (ગ્વાલિયર), હોલ્કર (ઇંદોર), કોલ્હાપુર સાવંતવાડી, કોચીન ને ત્રાવણકોર.

મુસલમાની રાજ્યો—ખેરપુર, ટાંક, પાલણપુર, રાધણપુર જુનાગઢ, ખાટવા, ખંભાત, વાગાસિનોર, બજણા, સચીન, પેંદ, ભોપાળ ભાવલપુર ને નિજમ છે.

સીખ રાજ્યો—પતિઆલા, ઝીંદ, નભા, કપુરથલા, કલશીઆ ને ફરિદકોટ વગેરે છે.

હુમસી રાજ્યો—જાફરાબાદ ને જંજીરા.

વખણાએલી વસ્તુવાળાં સ્થળો.

અમૃતસર, લુધિયાના ને કાશ્મિર—શાલો. પંજાબ—સાલમ ને ધડોં. વિહાર—સાંઢણીઓ. મારવાડ—ઉંટ ને આરસપહાણ. સિરોહી—તલવાર. સુરત—ખરડી. રત્નામ, માળવા ને બહાર—અરીણ, લંકા—હાથીનાંત, મોતી ને તેજના. તુડુડી—મોતી. ઉમરાવતી, અકોલા, ધારવાડ, ઘોજેરા, ખંડવા—રૂ. જામનગર—કંકુ,

સુરભા ને બાંધણી. પુના, નાશીક, સીહોર, કાશી—ત્રાંબા પીતળનાં
વાસણ. પુના—નાગરવેલનાં પાન. બંગાળા—ખાંડ ને ચોખા.
કપડવંજ—કાચ ને સાથુ. પેંડ પાઘડી. યુરનપુર—શેલાં. મચ્છલી-
પટણ—છીંટ. કાઠિયાવાડ ને કચ્છના—ઘોડા. ભૂજ ને હૈદરાબાદ (સિંધ)—
સોનેરી ભરતકામ, મેંગલૂર ને સેવન્ધન—સોપારી. કાંચા, આસામ,
ને હિમાલય—ચાહુ. અમદાવાદ ને મૈસૂર—રેશમી કાપડ. મલબાર—
સાગનાં લાકડાં, મરી ને નાળિયેર. કૂર્ગ—એળચી ને બુંદ.
પટણા—અરીણ ને રેશમી કાપડ. ઢાકા—મલમલ ને સાથુ. કડી-
બળદ. આસામ—રખર, ભેંસો ને લાખ.

સુખાકારીનાં સ્થળો.

દારજીલીંગ નેપાળ ને ભૂતાન વચ્ચે છે અહીં બંગાળામાં રહેનાર
દેશી તથા અંગ્રેજ ગૃહસ્થો ઉનાળામાં મુકામ કરે છે. સિમલા હિમાલય પાસે
છે, અહીં હિન્દુસ્તાનનો વાઘસરોય એપ્રિલથી સપ્ટેમ્બર સુધી મુકામ કરે છે.

આથુ અરવલી પહાડનું મુખ્ય શિખર છે, અહીં અજમેરનો
ગવરનર ને બીજા રાગ્ન હવા લેવા આવે છે. મહાબળેશ્વર કૃષ્ણા નદીના
મૂળ પાસે છે, અહીં મુંબઈનો ગવરનર, કાઠિયાવાડના રાગ્ન તથા મુંબઈના
ગૃહસ્થો ઉનાળામાં મુકામ કરે છે. નીલગિરિ પશ્ચિમધાટને છેડે છે, અહીં
મદ્રાસનો ગવરનર, અંગ્રેજ તથા દેશી અમલદારો ને ગૃહસ્થો ઉનાળામાં
મુકામ કરે છે. એ સિવાય માયેરાન, બંગાળા, હુમસ, ઉતાકામંદ વગેરે છે.

પરચુરણ બાબતો.

સૌથી મોટો ધલાકો—બંગાળા. પવંત—હિમાલય (ગૌરીશંકર)
નદી—સિંધુ ને બ્રહ્મપુત્રા શેહેર—કલકત્તા. અખાત (ઉપસાગર)—બંગાળા.

દેશીરાજ્યો—નિજમ, કાશિમર, ને રજપૂતસંસ્થાનો. હંડો ઈલાકો—
પંજાબ. મોટાં બંદરો—મુંબઈ, કલકત્તા, ને કરાચી.

લશ્કરો છાવણીઓ.

બંગાળા ઈલાકામાં—દીનાપુર, ડમડમ ને બરાકપુર, વાયવ્ય-
પ્રાંતોમાં—કાનપુર, મીરત, પંજાબમાં—મીનમીર, જલંદર, અંબાલા,
સુલતાન, પેશાવર, ને રાવલપીંડી, મધ્યહિન્દ એજન્સિમાં—નીમચ,
ને માહુ. મધ્યપ્રાંતોમાં—કામ્પડી ને સાગર. નિજમના રાજ્યમાં—
સીકંદરાબાદ, ભોલારમ ને જલના. મુંબઈ ઈલાકામાં—પુના, બેલગામ,
ડીસા, રાજકોટ ને કરાચી. મદ્રાસ ઈલાકામાં—પુનામલી, પાલવરમ,
વીજનાથામ, રસલકોંડા, ને કાનાતોર. મહેસૂરમાં—બેંગલૂર. ત્રાવણ-
કોરમાં—કુવીલન.

મુંબઈ, મદ્રાસ, કલકત્તા ને અલ્હાબાદની પાઠશાળા (યુનિવરસિટી)ના પ્રશ્નોત્તરો.

પ્રશ્ન—શ્રીરંગપટ્ટણ, મીરત, થાણેશ્વર, કનોજ, કાનપુર, ગુજરાત,
પાણીપત, ને ખ્વાસી એ શહેરો ક્યાં આવેલાં છે, ને ત્યાં શા ઇતિહાસીક
બનાવો બન્યા હતા?

ઉત્તર—શ્રીરંગપટ્ટણ મહેસૂરની રાજ્યધાની હતું, આ શહેરના ઘેરામાં
૧૭૯૯માં ટિપૂ સુલતાન મરણ પામ્યો હતો. મીરત ને કાનપુર ગંગા નદી
પર, અહીં ૧૮૫૭માં બળવા ઉઠ્યા હતા. થાણેશ્વર અંબાલાની દક્ષિણે,
અહીં ૧૧૯૩માં લડાઈઓ થઈ હતી. કનોજ, કાશી નદી ને ગંગાના

૧૨ છે, અહીં ૧૫૪૦માં શેરશાહે હુમાયુનો પરાજય કર્યો હતો. ત્રીસ પંજાબમાં છે, અહીં ૧૮૪૯માં મોટી લડાઈ થઈ હતી. પાણીપત, અંબાલા પાસે, અહીં ૧૫૨૬, ૧૫૫૬ ને ૧૭૬૧માં લડાઈઓ થઈ હતી. પ્લાસી કલકત્તાની ઉત્તરે, અહીં ૧૭૫૭માં લડાઈ થઈ હતી.

પ્ર.—એક વહાણુ કરાચીથી કલકત્તે હંકારેછે ત્યારે રસ્તામાં ક્યાં ક્યાં બંદરો પાસેથી તે વહાણુ વટાશે?

ઉ.—જુઓ પાનું ૪૩મું (હિન્દુસ્તાનના કિનારાપરનાં બંદરો).

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનમાં મુખ્ય દેશી રાજ્યો ક્યાં ક્યાં છે?

ઉ.—જુઓ પાનું ૪૩-૪૪ (અંગ્રેજ સરકારને તાબેનાં દેશી રાજ્યો).

પ્ર.—સિંધુ નદી ક્યાંથી નીકળી ક્યાં પડેછે, તે પર ક્યા ક્યા શહેરો છે તે તેની મુખ્ય શાખાઓ કયી કયી છે?

ઉ.—જુઓ પાનું ૭મું.

પ્ર.—મહાસૂરની સીમા, ક્ષેત્રફળ, નદીઓ, પેદાશ, શહેરો, સરકારી અમલદારનો હોદ્દો વગેરે લખો.

ઉ.—જુઓ પાનું ૩૮મું.

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનને પૂર્વ કિનારે ક્યાં સરોવર છે, જેમાં સમુદ્રનું પાણી આવેછે.

ઉ.—ચિત્રકા ને પુલીકટ.

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનમાં અશીણુ ક્યાં નીપજેછે ને તે ક્યાં મોકલવામાં આવેછે?

ઉ.—અશીણુ માળવા ને બહારમાં નીપજેછે ને તે ચીન મોકલવામાં આવેછે.

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનના ક્યા શહેરોમાં શાક્ષી વણાય છે?

ઉ.—કાશ્મિર, અમૃતસર, ને લુધિયાનામાં શાલો વણાયછે.

પ્ર.—મદ્રાસ ઈલાકામાં કકકક બોલીઓ બોલાયછે?

ઉ.—તામિલ, મલાયલમ, કાનડી, તૈલંગી વગેરે.

પ્ર.—દેવળગામ, બ્રહ્મણ્યપદ, દેવગિરિ, પાટલીપુત્ર, પ્રયાગ ને કાશી.
એ શહેરોનાં અર્વાચીન નામ શાં શાં છે?

ઉ.—કરાચી, હકુમ, દોલતાબાદ, પાટણા, અલ્હાબાદ ને બનારસ.

પ્ર.—કોયલા, કોરી, ચાલ, એળચી, તજ કરિયાતુ સિંધવ, સાગનાં
લાકડાં વગેરે ક્યાં થાયછે?

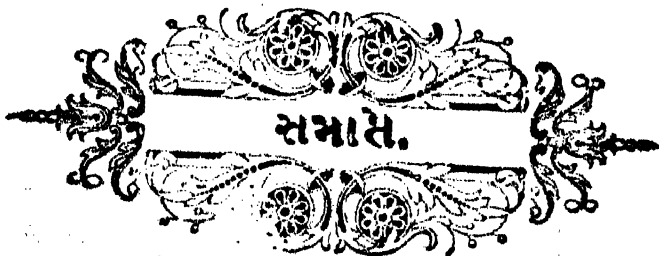
ઉ.—કોયલા પશ્ચિમગાળા ને મધ્યપ્રાંતોમાં થાયછે, કોરી ને એળચી
મલબાર પ્રાંત તથા દૂર્ગમાં થાયછે, ચાલ હિમાલયના પ્રદેશ ને આસામમાં
થાયછે. તજ ને કરિયાતુ લંકામાં થાયછે, સાગનાં લાકડાં મલબાર ને બ્રહ્મ-
ચલમાં થાયછે.

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનના ક્યા પ્રાંતો લેફ્ટનન્ટ ગવરનર તથા ચીફ
કમિશ્નરને તાબે છે?

ઉ.—બંગાળા ઈલાકો, વાયવ્ય પ્રાંતો, અયોધ્યા ને પંજાબ વગેરે
લેફ્ટનન્ટ ગવરનરને તાબેછે. આસામ, મધ્યપ્રાંતો, વરાહ, મલૈસર, દૂર્ગ વગેરે
ચીફ કમિશ્નરને તાબેછે.

પ્ર.—હિન્દુસ્તાનના ક્યા બંદરનો પરદેશ સાથે ઘણાજ વેપાર ચાલેછે?

ઉ.—મુંબઈ બંદરનો.

જાહેર ખખર.

જે સદગૃહસ્થોને આ ભૂગોળ તેમજ મારી તસ્દીથી સિદ્ધ થયેલ ને વેચાતાં પુસ્તકો જોઈએ તેમણે નીચે લખેલે ઠેકાણે કિંમત સાથે પત્રદ્વારા લખી જણાવવાથી મોકલી આપવામાં આવશે, તેમજ જેઓની ઈચ્છા હશે તેમને વેદ્યુપેએબલ પોસ્ટથી પણ મોકલવામાં આવશે.

બાદશાહ બહેરામ ગોહર અને બાનુ હુસેન	રૂ. આ. પા.
(એક રસીદી વાર્તા)	૦ ૬ ૦
એશિયા ખંડની ભૂગોળ વિદ્યા (અંગ્રેજી રફૂલો માટે)	૦ ૩ ૦
પાર્વતી (સંમારી બોધ લેવા લાયક વાર્તા)	૦ ૧૨ ૦
શ્રી વિલાયતની હુંડીના હિસાબની ચોપડી	
(શી. ૧-૨ થી શી. ૧-૫)	૧ ૦ ૦

દશ નકલ સામેટી મંગાવનારને દશાંશ કમિશન અથવા એક નકલ ભેટ મળશે, જ્યાંખંધ નકલો મંગાવનારને સારું કમિશન આપવામાં આવશે. એ વિષે પત્રથી બંદોબસ્ત કરવો.

વેચવાનાં ઠેકાણાં.

- કરાચી—તુલસીદાસ વિ. બદલજી લાખાણી ઠેકાણું આર્યન પ્રેસ
 „ રૂપચંદ પી. આંજા નેટિવ જનરલ લાયબ્રેરી.
 „ ભારતર લાલજી હરજીવન ઠે. બંદગ રોડ.
 „ સુંદરજી વીસરામ ઠે. જોડિઆ ખખર.

મુંબઈ—વસનજી પરમાનંદ ચાહેવાળા ઠે. કાલગાદેવી રોડ.

કચ્છ—નારાયણસરોવર—જોશી દેવજી મૂળજીભાઈ ખાટાહઆણી.

કોઈપણ વિદ્યાર્થી (આ ભૂગોળ તથા એશિયા ખંડની ભૂગોળ વિદ્યા) ખરીદ કરવાને અરાજત છે એવું, પોતાના ભારતરની સર્ટીફિકેટ સાથે સાબીત કરશે તેને આ ચોપડીઓ મફત આપવામાં આવશે.

નહિં નહિં

મેહરખાનો નમર ફેરવતા નહો, જોશો તો મન લલચાઈ જશે.

બાળમૂષણ યાને બાળશિક્ષક.

નામનું અતી સુખોદક પુસ્તક મારા તરફથી નવેમ્બરની શરૂઆતમાં છપાઈ પ્રગટ થશે. જે પુસ્તક કેળવણી-ખાતાઓમાં ઈનામને માટે મંજૂર થયેલું છે. તે પુસ્તકના હેન્ડબીક્કમાં જણાવ્યા ઉપરાંત ખીજ ઘણા વિષયોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

આ પુસ્તક રચવાનો મારો હેતુ કંઈ પૈસા પેદા કરવાનો નથી પણ માત્ર આર્ય બંધુઓની સેવા બજાવવાનોજ છે.

પુસ્તક જેમ બાળકોને તેમ જુવાનોને પણ સરખા જ ઉપયોગનું છે, તેથી જુવાનોને વાંચવા વધારે લલામણુ કરવામાં આવે છે. ટિપ્પણ-જે આના.

કર્તા

જોશી દેવજી મૂળજીભાઈ ખારાઉઆણી,

સાહિત્ય મારતઢ દરખાસી, બુ. સ્કૂલ કમ્પ્લે નારાયણસરોવર.

